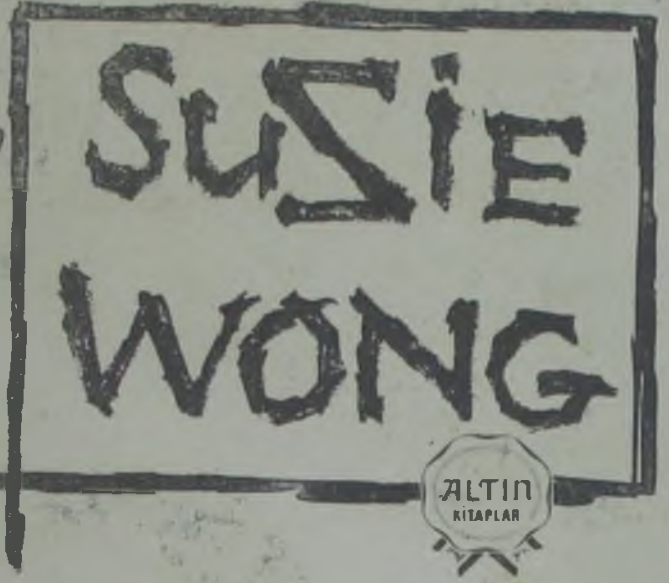

Muhterem Nur
İNTİHAR ETMEYİ
DÜŞÜNÜYORUM
diyor...

- Hong-Kong'un kenar mahallelerinde başlayan istraplarla dolu bir aşkın unutulmaz hikâyesi.
- William Holden ile Nancy Kwan'ın başrolle, rinal oynadıkları nefis filmin harika romanı.

Altın Kitaplar Yayınevi' nin «Meşhur Romanlar Serisi» nde çıktı

Yazan : Richard MASON

Çeviren : Özay SUNAR

Toptan Satış Yeri: Cağaloğlu, Servili Mescit Sok. Kurt İş Hanı No: 114

Toptan Tevzi Yeri : Altın Kitaplar Yayınevi — Cağaloğlu, Servili Mescit Sok. Kurt İş Hanı No. 114

★ Asırı NALBANT (Bursa)

Gönderdikleriniz alındı. Sizin Köşeniz'de ancak entereyoruz. Selâmlar.

San mektupları yavinhyabilenleri tercih ediyoruz. Dergimizin konusu yalnız sinema olduğundan bu şekilde hareket etmemizi doğru bulacağınızı ümit ederiz. Selâmlar.

★ Muzaffer İBRİM (?)

Kaputlar kapandığı için mü-

POSTA KUTUSU

racaatınız imkânsızdır. Selâmlar

★ Ünsal MEHMED (Kıbrıs)

Daha önce göndermiş olduğunuz mektubunuzu cevaplandırmıştık. Muhterem Nur'un imzalı resmini 250 kuruşluk posta pulu mukabili adresimizden temin edebilirsiniz.

niz. Tabii Türk pulu olması şartıyla. Feridun Karakaya'ya ait bir yazıyı geçenlerde yayınlamıştık. Herhalde okumuşsunuzdur.

★ İsmet KAHRAMAN (Eyüp)

Baskı tekniğine uygun fotoğrafları yayınlıyorduk. Müsabakamızın finalistlerini i-

lân ettiğimize göre bundan sonra fotoğraf yayınlamamıza imkân yoktur. Selâmlar.

★ Kemal ALTIN (?)

Sizin Köşeniz'e yazdığınız yazı cazip görülmediği için yayınlanamadı. Özür diler, yeni yazılarınızı bekleriz. Selâmlar.

★ Leyla BATURAY (Kadıköy)

Arzunuz kısa zamanda yerine gelecektir. Selâmlar.

BU SAYIDA:

PLAJ ALBÜMÜ

Sinema Mecmuasının Bu Nefis İlâvesini
Bayinizden Almayı Unutmayınız!..

DEDİ KÖVÜ tatlı şeydir

«AYTEN!...
DÖN ARTIK!...»

Istanbul'un üstüne gecenin siyahı çökmüş!... Kaldırım taşları güneşin sıcaklığından uzak, serin... Asfalt artık yumuşaklığını kaybetmiş, gecenin ayazını kucaklamak üzere...

Vakit henüz ölü değil... Caddelerde hızla geçen otomobiller, otobüsler, mağazaların renkli vitrinlerinde yüzleri boyanan insanlar var... Ama arka sokaklar...

Evet, arka sokaklar her zamankinden daha تنها bu gece sanki...

Teşvikiye'nin arka sokaklarından birinde Yassıada saatinin bitiş müziği yankılanıyor... Saat dokuza yaklaşıyor... Aceleci, telaşlı ve heyecanlı üç insan var sokakta... En önde, be-

yaz mantolu bir kadın... Hemen onun yanında, koyu renk pardesülü bir erkek...

Ve onların 15 - 20 metre kadar gerisinde, uzun boylu, geniş omuzlu bir başka erkek...

Sert adımlar ıssız, تنها sokaklarda yankılar yapıyor... Öndekiler yürüyor. Arkadaki yürüyor. Sokaklara giriyorlar, çıkıyorlar... Hep o, ısrarlı yürüyüş ve bezmiyen takip...

Erkek, kadına bir şeyler söylüyor. Sesinin tonu hafif. Pek anlaşılıyor. Kadının dinlemez gibi. GENiş bir aldırmaçlık çemberi içinde sanki...

Birbirlerine temas etmeyen vücutlar. Yanyana, fakat aralıklı bir yürüyüş...

Önde yürüyen çift, Em-

AYTEN — İLHAM
Barışacaklar mı?

lâk Caddesine doğru iniyorlar... Caddenin ışıkları yüzleri, simaları aydınlatıyor... Güzel bir kadın bu... Erkek de, hafif yuvarlak yüzlü, sempatik çehreli bir kişi...

Arkadan gelen şahıs onlara doğru yaklaşıyor. Mesafe kusalıyor...

Kadın, yanındaki erkeği bir metre kadar asıyor... Onu bırakmış gibi... Kararlı, gidiyor...

Erkek ona son bir kere daha, arkadaki şahsın rahatça duyabileceği şekilde sesleniyor:

«— Ayten!... Dön artık!...»

Kadın da son sözünü söylüyor ve yürümesine devam ediyor:

«— Ya, öyle mi? Demek sen dön diyeceksin ve ben de döneceğim!...»

Bir an erkek duruyor. Arkadaki şahıs —SİNEMA yazarı— da duruyor. Sonra her üçü ayrı istikametlere doğru yürüyorlar...

sinema

31 MAYIS 1961

CİLT: 2 — SAYI: 29

FİYATI: 150 KURUŞ

Sahibi :

Turhan BOZKURT

Yazı İşleri Md.:
Rebil YURDATAP

Hazırlayanlar :

Tolun AY,
Hayri CANER,
Kudret YÜKSEL

YAZI AİLESİ : Sadri ALIŞIK, Tolun AY, Hayri CANER, Ülkü ERAKALIN, Oğuz EROL, Oktay OKAN, Ağah ÖZGÜÇ, Yücel ÖZTURAN, Orhan ÖZTÜRK, Halit REFIĞ, Merdi SAYIN, Engin SUNAR, Özay SUNAR, Engin ÜNSAL, Melih VASSAF, Kudret YÜKSEL, Kaya A. ZEREN.

FOTOĞRAFLAR : BELLÁ FOTOGRAF Stüdyosu ve Fazıl DURUKAN

Abone bedeli : 60.— T.L. (Bir yıllık) İlan bedeli: Cm. 20.00.

İç sayfeler dizgi ve baskı: ERCAN Matbaası
Kapak klışeler : Birlik Klışe - Nişan Hizlan
Kapak baskısı: Karadeniz Mat. Tel: 22 91 08

Ön kapak: Muhterem NUR - Efgân EFEKAN
(Foto SİNEMA - Fazıl Durukan)

Arka kapak: Aysel TANJU (Foto: SİNEMA)

ARMAĞAN ALANLAR ★ Yılın başarılı aktörü Eşref Kolçak, sahnede. Yılın başarılı yardımcı aktörü Kadir Savun artist arkadaşlarıyla.

BİR FESTİVAL BÖYLE BİTTİ!...

Bir aydır İstanbul Belediyesi Sanat Festivali'nin Türk Filmleri Yarışması geçtiğimiz Pazartesi akşamı Yeni Melek Sinemasında yapılan büyük gala ile nihayet sona erdi.

Bazı ünlü film yıldızlarını bir araya toplamasına rağmen Yeni Melek Sinemasındaki bu gala oldukça sönük geçti. Bu arada, bütün film yıldızlarını gala gecesinde görebileceklerini

sanatlar aldandılar. Göksel Arsoy, Belgin Doruk, Ayhan Işık, Orhan Günşiray, Sezer Sezin, Neriman Koksal, Sadri Alışık, Çolpan İlhan gibi sinemamızın büyük şöhretleri gala da bulunmuyorlardı.

Davetlilerden birçokları smokin ve tuvaletlerle gelmelerine rağmen, birçok kimseler de yazlık spor kıyafetlerle galadaydılar. Gecenin takdimcisi Mehdi Özgürel yazlık kıyafetiyle yadırganıyordu.

Vali Refik Tulga kısa bir konuşmadan sonra, Türk Filmleri Yarışmasının sonuçlarını ilân ederken, sık sık alkışlandı.

Vali'nin açıkladığı neticeler şöyleydi:

En başarılı Film: KIRIK ÇANAKLAR. (Be-Ya Film)

En başarılı Aktör: (Namus Uğruna) daki rolüyle EŞREF KOLÇAK.

En başarılı Aktris: (Kırık Çanaklar) daki rolüyle LALE ORALOĞLU.

En başarılı Yardımcı Aktör: (Gecelemin Ötesi) ndeki rolüyle KADİR SAVUN.

En başarılı Yardımcı Aktris: (Kırık Çanaklar) daki rolüyle MUALLÂ KAYNAK.

En başarılı Rejisör: (Kırık Çanaklar) daki çalışmasıyla MEMDUH ÜN.

En başarılı Foto Direktörü: (Ölüm Peşimizde) de-

ki çalışmasıyla TURGUT ÖREN.

En başarılı Senarist: (Gecelemin Ötesi) ndeki çalışmasıyla METİN ERKSAN.

Jüri Özel Armağanı: DENİZE İNEN SOKAK (Sel Film).

Belediye Özel Armağanı: ZEYNEP DEĞİRMENÇİ-ÖĞLU.

Armağanlar kapalı kutular içinde sahiplerine dağıtılırken, davetliler oldukça meraklanmışlardı. Ve bu meraklarını gidermek imkânını da maalesef bulamadılar. Zira ufak kutular ve özel armağanların bulunduğu pasta kutuları sahnede açılmadı. Daha sonra öğrendiğimize göre, ufak kutularda altın madalyalar, büyük kutularda da gümüş ve altınla süslenmiş plâkalar varmış...

Festivale ait diğer notlarımızı 28 - 29. sayfalarımızda okuyacaksınız.

HİKÂYESİNİN SONU

Günün hâdisesi olan Gülşen - Ayhan Işık çiftinin evlenmesi, okurlarımızı ve hayranlarımızı bir hayli meraka düşürdü.

Geçen hafta içerisinde Bursa ve Yalova'da «SİNEMA» muhabirleri tarafından sıkı bir takip sonucunda güzel bir röportaj hazırlanmıştı. Hattâ Ayhan Işık bu röportajı mecmuamızda gördüğü zaman büyük bir hayrete düşmüş ve:

«Aşkolsun vallahi!.. Türkiye'de de gazetecilik epey ilerlemiştir. Bu hâdiseye üzülme-

SONUÇLAR İLAN EDİLİYOR ★ İstanbul Valisi Refik Tulga, Türk Filmleri Yarışması'nın sonucunu ilân ederken sahnenin genel görünüşü.

le beraber «SİNEMA» dergisinin bütün elemanlarını tebrik etmekten kendimi alamıyorum.» demiştir.

Herkes, aynı soru etrafında birleşiyordu. Acaba Gülşen - Ayhan Işık çifti neden gazete ve dergi fotoğraflarından kaçıyorlardı? Buna sebep neydi? Bu hususu tahkik ve bu olayı aydınlatmak üzere «SİNEMA»nın iki elemanına bu ödev verildi. Onların ödevi sadece ve sadece Işık çiftini bir gölge gibi takip etmekte.

Günlerden pazartesi... Saat 6.13 .. Beyoğlu tıklım tıklım... İstiklal caddesi, bir insan seli ile dolup taşıyordu. Bu sırada, genç Işık çifti hayranlarının bakışları altında Büyük Emek sinemasının bulunduğu sokağa saptılar. Onları, hemen üç veya dört metre geriden «SİNEMA» dergisinin iki yazarı takip ediyordu. Fakat Ayhan Işık devamlı bir göz hapsinde olduklarını artık anlamıştı. Onun için bütün hareketlerini ona göre ayarlıyor ve foto muhabirinin resim çekmesine yarıyacak bir pozisyona düşmüyordu. Bu hal böylece ne kadar zaman devam edebilirdi? Mutlaka bir an boş bulunup müsait bir duruma düşecekti.

Emek sinemasına girip biletlelerini aldılar. Matine 6.45 de idi. Halbuki daha vakit erken sayılırdı. Genç Işık çifti beraberce sinemadan çıkıp Beyoğlu'nun kalabalığına karıştılar. Hem konuşuyor hem de kol-kola yürüyorlardı. Baylan pasthanesi önünde içeri girip girmemek için biraz tereddüt ettiler fakat girmediler. Az ilerde bulunan Tilla pasthanesinden içeri daldılar. Foto muhabiri vitrin camları arkasından bir resim çekmeyi denediyse de camların süslü oluşu buna mâni olmuştu. Fakat her şeye rağmen mutlak surette hiç olmazsa bir resim çekmek lâzımdı. İki arkadaş, resim çekemedikleri için fena halde içeriyorlardı. Bir çare bulmak lâzımdı bu işe. Arkadaşlardan birisi eğilip diğerinin kulağına bir şeyler söyledi. Çareyi bulmuşlardı. E-

linde makina - flaş olanı arkada, diğeri ise onu gizleyecek şekilde onun önünde içeri daldılar. Etraftaki meraklı kalabalığın dikkatli bakışları Işık çiftini harekete geçirdi. Bir flaş yanıp söndü, fakat aynı anda sert bir hareketle genç kadın arkasını döndü, sevimli aktörümüz ise eliyle yüzünü kapadı. Bu sebeple bu kurnazlıkları da onları neticeye götürmemişti. Fakat kararları katıydı. Resim ne pahasına olursa olsun çekilmeliydi. İkinci bir hileye başvurdular. Foto muhabiri, tam pasthanenin karşısına rastlayan bir binanın ikinci katına çıkıp yerini aldı. Dieri ise kapının tam karşısına rastlayan yerde kaldırım kenarında iki arkadaşıyla soybet ediyor ve içeriyi göz-lüyordu. Çıkışlarını foto muhabirine işaret edecekti. Ortada anormal hiçbir şey yoktu. Bu ara içerde Işık çifti, başlarına geleceği tahmin ediyor, pasthanenin bir arka çıkış kapısı olup olmadığını araştırıyorlardı. Yoktu. Ayhan Işık kasaya yaklaşıp hesabı ödedi. Bir sigara yaktı. Pasthanenin kapısı önüne çıkıp etrafı bir tetkik etti. Evet tahminleri doğruduydu. Etrafın gayet normal oluşu bile onun şüphelerinin doğru-

YARDIMCI AKTRİS ★ Kırık Çanaklar filminin başarılı aktrisi Muallâ Kaynak davetilere takdim ediyor.

luğunu ispata kâfiydi. Tekrar içeri daldı. Karısının koluna girip süratle dışarı çıktı. Başını önüne eğmiş ve pasthane önündeki direkleri kendine sipir ederek kenardan süzülvermişlerdi. Resim, bütün gayretlere rağmen gene çekilememişti. İki arkadaş, tekrar Işık çiftinin peşine düştüler. Nihayet caddenin kalabalığı arasında imkânlar nisbetinde bir fotoğraf

çekmeyi başardılar. Fakat henüz istedikleri neticeyi alamamışlardı.

Bütün bu kovalamacaya rağmen sonuca varamama kaygusu yazarları daha fazla çalışmaya ve daha cüretkâr olmaya teşvik ediyordu. Çiftler sinemaya girdiler. Filmin başlayacağını bildiren gongun vuruşuna kadar sinemanın antresinde oyalandılar. Niha-

(Devamı 31. sayfada)

MESHUR FOTOGRAF ★ Türk perdesinin değerli jönü Ayhan Işık ve eşi Gülşen Işık film seyrederken, SİNEMA objektifi faaliyette...

SABIR VE SEBAT
Sabreden derviş...

**BİR ORALOĞLU
YETİŞİYOR...**

Geçenlerde 6 Tiyatrosunda «Becerikli Kaynana» piyesine gidenler, önemli rollerden birindeki genç aktörü görünce hayretler içinde kaldılar. Ellerindeki Dergi'de «Burçin Oraloğlu» yazılı idi. Rolünü en ufak bir falso yapmadan, üstelik

kendisinden çok şeyler de katarak oynayan bu uzun boylu, sarışın, yakışıklı genç herhalde Lâle ve Ali Oraloğlu'nun bir akrabası falan olmalıydı. Burçin Oraloğlu, gerçekten de Ali Oraloğlu'nun yeğeni idi ve bir yıl öncesine kadar Levend Koleji'ne devam ediyor. Sahne ve perdeye intisap edeceğini, aklının ucundan dahi geçirmiyordu. Yengesi Lâle Oraloğlu, bir gün ondaki istidadı keşfetti, Burçin'den iyi bir aktör çıkarabileceğini düşündü

ve işe koyuldu. Bugün Burçin 6 Tiyatrosunun en sevilen, en beğenilen elemanlarından biridir. Bu sevgi, bilhassa genç kızlar arasında o derece tezahür etmektedir ki, geçenlerde «Becerikli Kaynana» piyesine gelen üç Şişli'li kızın, sadece Burçin'i seyrettiğini, gözlerini ona dikip, kendilerine bakmak lüzumunu hissetmediklerini hisseden öteki sanatkarlar, isyan bayrağı çekmeye karar verdiler.

YOLCULUK VAR...

Site'den sonra 6 Tiyatrosu da geçen hafta turneye çıktı. İzmit'te «Evlilik Dolabı» ile başlayacak olan turne programı, ayın 17'sinde Ankara'nın Küçük Tiyatrosunda 12 gün misafir olarak «Evlilik Dolabı», «Bir Parmak Bal», «Becerikli Kaynana» ve «Misafir» le devam edecek, oradan ver elini Konya... Gaziantep, Adana, Mersin, İskenderun, İsparta, Burdur, Antalya, Denizli, Nazilli, Aydın, Edremit, Ayvalık ve Eğirdir'e gidilecek. Haziranda vakit kalırsa İzmir'de de kalacaklar sanatkarlar... 6 Tiyatrosunun kadrosunda Lüle Oraloğlu'ndan başka Mahir Özerdem, Lâle Belkis, Yıldız Alpar, Erol Keskin, Pekcan Koşar, Erdinç Üstün ve Burçin Oraloğlu var. Temmuzda İ-

stanbulun güzel sayfiyelerinde temsillerine devam edip Eylül'de Trakya turnesinden sonra yeni sezonun provalarına başlayacak. Bu kadar yüklü program altında bir hayli yorulacak olan sanatçılara iyi yolculuklar, başarılı turneler dileriz.

KARACA NERELERDE?...

Nedense bu mevsim Karaca'nın sesi sedası çıkmıyor. Geçen mevsimin en iyi topluluğu olan Yıldız, Müşfik Kenter ve arkadaşlarını kaybettikten sonra, bir türlü ne oynayacağı hakkında bir karar veremedi Karaca. Önceleri hafif piyeslerle sezona başladı, sonradan Tiyatrosunu Yunanlılara kiralayarak, Kadıköy'de bir hayli oynadı. Derken tekrar Beyoğlu'na döndü. Bu defa bir Rövü Trubuna binasını vererek tekrar turneye çıktı. Şimdi Anadolu'nun belli başlı şehirlerinde repertuarındaki oyunlardan «Cibali Karakolu», «Cümbüş Palas» ve «Mahut Heykel» i oynuyor olmalı... Sanatkarlar arasında bilhassa Sevim ve Naci Girgin çifti, başarılı oyunlarıyla dikkati çekiyorlar. Adile Keskiner, Ziya Keskiner, Aysel Dinmez ve Zeki Alpan'ın oyunlarını emin ki İstanbul'da olduğu gibi Anadolu da alkışlıyor.

**NE UYGUN BİR
ÇİFTTİLER...**

Geçen sayımızda Şehir Tiyatrosunun birbirlerine çok yakışan bir nişanlı çiftinin ayrılmak üzere olduklarından bahsetmiş, fakat isimlerini açıklamamıştık. Gerçekten de Sibel Göksele ile Asaf Çiğtepe'yi daima beraber görenler: «Birbirlerine ne kadar uygun güzel bir çift teşkil ediyor» demekten kendilerini alamıyorlardı. Sezon başında «Çilgin Dünya» piyesinin provalarında başlayan samimi arkadaşlık, zamanla aşk'a çevrilmiş, hele piyesin başarısından sonra iki nişanlı, birbirlerinden ayrılmaz olmuşlardı. Hattâ o

SEVİL BERBERİ METE
Yırtılan afitşin önünde...

DEĞİŞİMLERİN tatlı seyridir

derece ayrılamamışlardı ki, «Mutlu Günler» de oynayan arkadaşlarını Moda'daki evine çay'a davet eden bir arkadaşlarının davetine, o sıralarda Aşaf'ın provaları olduğu için Sibel de gide-memişti. Bütün sene en şaşaalı bir şekilde devam eden bu büyük aşk, bir gün baktık ki, birdenbire sö-nü-bermiş... Şimdi Aşaf ile Sibel'i ayrı yerlerde görenler «Yazık, birbirlerine ne de çok yakışıyorlardı» demekten kendilerini alamıyorlar. ONAD'IN SON MARİFETİ

Doğrusu, artık bu kadar da fazlaydı. «Sevil Berberi» için misafir olarak İstanbul'a davet edilen Doğan Onad' oyunu başarısızlığa uğradıkça ve alkışlanmadıkça ne yapacağını şaşır-mış, daha geçen yılın «Vatan Cephesi» rezaletinde önemli bir yeri olduğunu sanki unutmamışçasına, kral'dan fazla kral taraftarı olarak, etrafa hücumla başlamıştı. Dram Tiyatrosundaki afiş meselesi, son bardağı taşıran bir damla oldu. Artık bu kadarı da fazla idi doğrusu... Bir insan misafir olarak geldiği bir yerde, ev sahibini kormaya çalışmaz, usulü, erkânı ile otururdu. Halbuki Ankara'nın bu başarısız tenoru, daha ilk günden, buraya verleşmeye gelmiş bir edla ile harekete girişmiş «Sevil Berberi» nin son gününe kadar bu, böyle devam etmişti. Evet, ne di-vorduk... Dram Tiyatrosunda Sahne Amiri odasının kapısı karşısında, kırmızı renkle süslü gayet güzel bir «Sevil Berberi» afi-si durur. Sevil Berberi'nin kadrosu ve Rejisörü de-ğişince, Tivatronun dış cephesinde de bulunan bu afiş te tabiatile kaldırıldı. Fakat içerdeki, bir hâtıra olduğu müşteriler zaten bu-nu görmedikleri için bira-

kıldı. Son temsilde nasıl bir bahane ile etrafa çatacağını düşünen Tenor Onad: «Bu afişi buradan kaldıracaksınız» diye emir verdi. İlgililer bunun bir hâ-tıra olduğunu, kaldıramı-yacaklarını beyan etmele-ri üzerine, bu emri şu kım-se veriyor: «Bu büyük mülki âmirinin adını ver-di. Ve afişi yırttı. Yırtmak-ta bir dereceye kadar haklı da sayılabilir. Çünkü du-vardaki kırmızı afişte «Ay-dın Gün» ün adı vardı. O Aydın Gün ki, Ferhan Onad, daha Koro'da ufakık bir Korist'ken onu çekip o-radın çıkarmış, Ankara'nın beğenilen bir Opera Sanat-kârı yapmıştı. Tevekkeli dememişler: «Ben ona bir iyilik yapmadım ki, bana bu kötülüğü reva görsün» diye...

MEVSİM SONU ÇAPKINLIKLARI

Herkes neler yapar göze batmaz da bizim akıllı uslu Suna Pekuysal'ımız, kırk yılda bir, bir gece lokaline gidecek olur, dedikoducular ayyuka çıkar. Son zamanlarda «Yufka Yürekli»deki rolünün makyajını acele silen Suna'nın, giy-nip süslenerek, kapıda kendisini bekleyen arkadaşına iltihak etmesi ve gece lo-kallerini dolaşarak, en son

BURÇIN VE LALE OKALOĞLU
Bir aileden iki sanatçı...

«Reşat» ta molayı verme-si, genç ve tatlı aktristin, geçen yılın büyük aşkını artık büsbütün unuttuğu-nu, onun üzerine küller dök-tüğünü isbat etmiyor mu? Bazıları da bu hareketi «Suna'nın mevsim sonu çapkınlıkları» diye vasıflan-dırıyor. Bizce hangisi doğ-ru bilemeyiz ama, şimdiye kadar tek bir aşk'a bağla-nan genç sanatkârın artık hayatı öğrenmesi ve bu za-manda böyle bir aşka bağ-lanmanın doğru olduğu bi-zim de biricik kanaatimiz.

DEVİRLEN KAVUK

«Artık mevsim sona er-di, biraz da istirahat ede-lim, gezip tozalım» diyen

sanatkârlar, sezon sonun-da «Bir Kavuk Devrildi» pi-yesinin rol tevziatını kara tahtada görünce apışıp kal-dılar. İstanbulun Festival-den başka herşeye benze-yen Sanat Festivalinde son gün oynanacak olan bu pi-yeste sahnemizin belli baş-lı yıldızları rol alıyor ve her gün harıl harıl provala-rını yapıyorlar. Bunlar a-rasında Leylâ Altın, Deniz Uyguner ve Gül Gülgün de var. Bilhassa Gül, bu mevsim hiç dinlenmemecesine oynadığı rollerden o kadar yorgun ki: «Bu yorgunlukla acaba 22 Mayıs'taki doğum günümü yapabilecek mi-yim?» diyor.

SEVİM GİRGİN — AYŞEL DİNMEZ
Vur patlasın... Çal oynasın...

YENİ BİR ARMAĞAN SAHİBİ :

Lâle ORALOĞLU

Ropörtaj: Melih VASSAF

Fotoğraflar : BELLÂ Fotoğraf Stüdyosu

Müsabaka neticeleri ilân edildiği zaman, salonda bulunanlar ilân edilen ismi, alkışlarla tasvip ettiler: «Senenin en iyi kadın artisti» olarak «Lâle Oraloğlu» seçilmişti. Gözler bir anda, bu dolu salonda, bu büyük artisti boşu boşuna aradı. Kimbilir şu anda, Lâle Oraloğlu, İzmit veya Ankara'da «Evlilik Dolabı» ya da «Becerikli Kaynana» yı oynuyordu. Belki de sezonun en başarılı aktristi seçildiğini, daha duymamıştı bile... Ama biraz sonra, sahne arkadaşlarından biri, İstanbul'dan gelen haberi ona müjdeliyecek:

— Lâle, «Kırık Çanaklar» filmindeki rolünden dolayı mevsimin en iyi kadın artisti seçilmişsin,» diyecekti.

Belki de bu müjde, Lâle Oraloğlu'nu fazla heyecanlandırmayacaktı. Çünkü son sekiz sene içinde, altıncı mükâfatı alıyordu bu!

Ama ne de olsa mânevi bir değeri vardı. Ufacık bir heykelcikti ama, sinema âleminin birçok simaları ona mâlik olabilmek için, canlarını verebilirlerdi. Bütün bir senenin muhassalasını, üzerinde topluyordu o.

Lâle Oraloğlu için, işin enteresan tarafı, hiç bir mükâfatını bizzat alamamış, bu sebeple yapılan törenlerde bulunamamıştı. Tören yapıldığı gece ya tiyatrodaki rolü vardı, yahut ta çalıştığı heyetle birlikte, turneye çıkmış olurdu.

On gün evvel, 6 Tiyatrosu ile turneye çıkmadan iki gün önce, bir ropörtaj için gittiğimiz Şişli Hürriyeti Ebediye caddesindeki apartmanında değerli sanatkar böyle söylüyordu:

— Yalnız bir defasında, dedi, mükâfat tevzii merasiminde bulunmuştum. Galiba 1954 yılı idi. Liman Lokantasında yapılan bir

törende o zamanın Valisi Gökay, kupamı bizzat vermişti.

O gün Bayan Oraloğlu ile bu hususta epey konuştuk:

— Evet, mâzeretinden ötürü, bu törenlerde hiç bulunamazdım, dedi. Mükâfatlarımı ya Ali (Lâle Oraloğlu'nun gazeteci eşi), yahut ta arkadaşlar bana getirirlerdi.

Güzel ve şık eşyalarla döşenmiş, modern apartmanın salonundaki büyük masanın üzeri küçük küçük heykelciklerle doluydu. İçlerinde en büyüğünü eliyle işaret ederek:

— İlk kazandığım mükâfatır bu.

— Nerden almıştınız?

— 1953 yılında Yıldız mecmuasının armağanı idi.

Masanın üzerindeki birbirlerinin aynı olan öteki 4 heykeli gösterdim. Güzel yıldız başını salladı:

— O gördüğünüz 1954 te

Sinema yazarları armağanı... «Leylaklar Altında» filmindeki rolüm için vermişlerdi. Ötekisi 1955 de kendi şirketim olan «Alev Film» hesabına yaptığım «Sevdiğim Sendin» filminden ödürü verilmişti.

— Sinemaya ilk girişini anlatır mısınız?

— 1951 yılında Küçük Sahne'de profesyonel olarak sahneye çıkıyordum. Bir gün, film şirketlerinden birinden bir teklif aldım. Çevirecekleri «Yavuz Sultan Selim Ağlıyor» adındaki filmde oynamamı teklif ediyorlardı.

— Yol böylece açılmış oldu. Sonra?...

— «Yavuz Sultan Selim Ağlıyor» dan sonra, hatırlayabildiğime göre «Kanlı Para» da oynadım. Ufak bir kompozisyondur ama, dikkati çekmişti. Aynı sene «Yıldırım Bayezit ve Temürlenk» filminde oynadım. Sonra bir de cinayet filmi: «İpsala Cinayeti», öteki adıyla «6 Ölü Var».

Lâle Oraloğlu'nu bu ilk yıllarındaki rollerinden hatırlıyorum. «Kanlı Para»daki karakter rolünde öylesine muvaffak olmuştu ki daha o zamandan ilersi için parlak vaadlerde bulunmuştu.

— Bir de kendiniz şirket kurmuşsunuz değil mi?

— Evet, 1954 yılında eşim Ali Oraloğlu ile birlikte yeni bir film şirketi kurmuştuk. Çocuğumuzun ismini şirkete verdik, «Alev Film» di firmamızın adı. Tek bir film yaptık ama iyi olması için canımızı dişimize taktık.

— Netice istediğiniz gibi oldu mu?

— «Sevdiğim Sendin» e çok masraf etmiştik ama yine istediğimizin binde birini tatbik sahasına koyamadık. Maamafih jüri beğendi filmi. Birçok mükâfatları nefsinde toplamıştı. «Senenin en iyi filmi, senenin en iyi senaryosu» falan filân... Ben de bu filmdeki rolümden dolayı «Senenin en iyi aktristi» seçilmiştim.

Hatırlıyorum, o seneler-

de film şirketleri Lâle Oraloğlunu filmlerinde oynamak için yarışa girmişlerdi âdeta... Fakat değerli aktris her senaryoyu ve her rolü de kabul etmiyor, bu hususta titiz davranıyordu. Maamafih, antiparantez söyleyelim, bazı rolleri kabul etmesi de doğru değildi bence... Bunlar öyle sulu gözlü Melodramlardı ki, böyle değerli bir sanatçıyı, bu derece kötü Dramlarda seyretmek bizleri üzüyordu. Maamafih Oraloğlu, kötü bir melodramda bile cevherini belli eden, kariyerini düşürmeyen nâdir sanatkârlardan biriydi.

Oraloğlunun mükâfatları o kadar fazla ki, hangisini hangi filmdeki rolünden aldığını, uzun uzun düşünmekle ancak hatırlayabiliyor. Şu anda, minicik kızı Alev, masanın üzerindeki mükâfat heykelciklerine bakıyor. Bir yavruya baba veya anasının en büyük hediyesi bence bu... Bir ara, hevkellerden birini kaldırmak istedi Alev... O kadar ağır ki kaldıramadı. Lâle Oraloğlu, kızının saçlarını okşayarak:

YILIN AKTRİSİ ★ Lâle Oraloğlu, «Kırık Çanaklar»daki oyunuyla, yılın en başarılı aktrisi seçildi...

— Büyüyünce kaldırırım merak etme, dedi, Hem söz ver bana Alev, bunları, daima saklıyacaksın değil mi?

Küçük Alev, anneciğine öyle tatlı bir bakışla baktı

bu suale bundan güzel bir cevap olamazdı.

— Bir de «Nilgün» çevirmiştiniz galiba?

— Aman, ondan hiç bahsetmeyin... Bir sürü sahneler aldılar filme... Bir de

KIZIYLA ★ Bu yıl da bir armağan sahibi olan Lâle Oraloğlu, daha önce aldığı armağanlarını kızına gösteriyor.

TETKİK ★ Arkadaşımız Melih Vassaf, Lâle Oraloğlu'nun bir armağanını tetkik ederken sanatçı ve kızı da onu seyrediyorlar.

sonunda baktık ki, orasını kesmişler, burasını kesmişler, rolümü kuşa çevirmişler.

— Kimlerle oynamıştınız «Nilgün» de?...

— Cüneyt Gökçer'le, yine Ankara'dan Şeref Gürsoy ve Asuman Korad'la. Baş kadın rolünü de Avusturyalı artist Erika Romberg oynuyordu.

Hatırladım, Yarabbi ne soğuk bir kadındı o... Refik Hahid'in güzelim romanını neye çevirmişlerdi?... Viyana Dilberi ise, oradan oraya bir buz kutusu edasıyla, salına salına gidişi ile «Nilgün» ü canlandırmaktan çok uzaktı. Bazan şu prodüktörler ne kadar garip düşünceli oluyor. Koskoca Türkiye,de, kockoca

İstanbul'da Nilgün rolünü yapacak bir kız bulamadılar da Avusturyaya sipariş ettiler. Bunları Lâle Oraloğluna söylemek istedim, özümümü kesti:

— Öyle söylemeyin Melih bey, dedi. Erika Remberg memleketinin en iyi, en güzel aktristi.

Güzel olabilir ama müsaadenizle «İyi» değil. Hem, güzelliği de bizim Şarklı tipten çok ayrı. Neyse dedi-kodu yapmayalım, biz yine mevzuum u z a döneelim.

Sizin bir filminizi hatırlıyorum Lâle Hanım, seyirciler hüngür hüngür ağlamışlardı. Adı neydi acaba?

— «Meçhûl Kadın...»

Şimdi hatırladım, «O Kadın» adındaki bir piyesten ilham alınarak yapılmış bir film. Piyesin de rahmetli Neyyire Neyir'in oynadığı ana rolünü Lâle Oraloğlu beyaz perdede çok güzel canlandırmıştı. Hele bir mahkeme sahnesi vardı sonunda... Yıllar sonrası, genç avukat, tanımadığı annesini, mahkemede bilmeden müdafaa ediyordu.

— 1956 yılında «Piç» adında bir film çevirmiştim, sonra «Yavrularımın Katili»... 1958 de memleketimize gelen yabancı bir artistle, Mari Blanchard'la «Karasu» yu çevirdim. Millî Mücadeleye ait «O'nun Suvarisi» filmini de yine bu sıralarda çevirmiştim. Daha çok film teklifleri alıyordum ama aynı zamanda tiyatrodan oynamam fazlasını kabul etmeme meydan vermiyordu.

— Sinemayı mı yoksa tiyatroyu mu tercih edersiniz?

— Tiyatroyu, tabii...

— Biraz da bu sezondaki faaliyetinizden bahsedermisiniz?

— Bu sezon sinemacılar bana karşı cephe mi aldılar nedir anlıyamıyorum. Tek bir film çevirdim «Kırk Çanaklar» ı...

— «Kırk Çanaklar» ı çevirdiniz ama bu tek filmle sanatseverleri fethettiniz. Nitekim sonunda müfakatını da aldınız... Bence çok film çevirmenin hiç bir önemi yok. Gerçek bir aktris veya aktör senede bir film çevirmeli, fakat o çevirdiği film de bir hâdise olmalı.

Lâle Oraloğlu'nu «Kırk Çanaklar» da seyrettim. Öteki filmlerdeki oyuncularımızdan bambaşka bir yönü, bambaşka bir havası vardı. Yerli tiplerimizi alaturkalığa kaçmadan, Batı uslubu ile öylesine bağdaştırıyordu ki ibda ettiği kişiler karşısında hayran olmamak kabil değildi.

Düşünüyorum da, belki şu an, turneye çıktığı Anadolu şehirlerinden birinde, temsil verdikleri tiyatrunun, soyunma odasında kimbilir neler düşünüyor dur Oraloğlu. Belki de oynadığı bütün filmler birbir gözlerinin önünde geçit resmi vapmıştır. Fakat acaba bunları uzun uzun düşünme vakti olacak mı? Çünkü dışarda, sahnede onun devam edivor. Makyajını yapıp, ovuna katılması lâzım...

LÂLE ORALOĞLU ★ Arkadaşımız turnede bu filmleri oynayacağız, diyor.

FESTİVAL VE ÖTESİ...

Yazan: Agâh UZGÜÇ

İLGİSİZLİK...

Bu yıl sinemanın en ilgi çekici olayı özellikle «Türk Filmleri Yarışması» olması gerekirken, aksine hiç alâka görmedi. Yarışmaya katılan filmler Yeni Melek Sinemasının bomboş salonunda üç - beş davetli ile üç - beş seyirciye gösterilmesi gerçekten çok acı. Oysa bu böyle olmamalıydı. Beklenen ilgi de bu değildi aslında. Böyle övülmeye değer ve her mevsim düzenlenmesi gereken bir yarışmayı candan arzulayan seyirci, prodüktör, aydın kişi var mıdır? Türk filmlerini önemsemeyen, sadece yabancı filmlere karşı snopca bir hayranlık gösterenler belki, ya bunun dışında kalanlar nerede? Sadece o üç - beş kişi mi?

EKSİK JÜRİ

Türk Filmleri Yarışma hazırlığına bir dedikodu havasıyla girildi. Ortada bir uyusamamazlık vardı. Bu da Türk Film Festivalini, İstanbul Belediyesi ile Gazeteciler Cemiyetinin düzenleme isteğinden geliyordu. Halbuki 1958 de «1 inci Türk Film Festivali» ni Gazeteciler Cemiyeti düzenlemişti. Bundan büyük

le öncelik hakkı da buz gibi Gazeteciler Cemiyetinin sayılırdı.

Nihayet uzun tartışmalardan sonra «Film Yarışması» nı İstanbul Belediyesinin düzenleyeceği sonucuna varıldı. Bu durum üzerine Yeni Sabah'tan Çetin Özkırım, Cumhuriyet'ten Selmi Andak, Sinema'dan Hayri Caner, Son Saat'ten Yücel Hekimoğlu, Milliyet'ten Dinçer Güner, Tercüman'dan Cüneyt Şeref, Havadis'ten Metin Öner bilindiği gibi şu vedi filmi yarışmaya uygun görmüştü. Ayşecik Şeytan Çekici, Ölüm Peşimizde, Namus Uğruna, Gecelerin Ötesi, Denize Inen Sokak, Kırık Çanaklar ve Suçlu. Fakat nedense Film Yarışmasını düzenleyenler ön jüriye danışmadan «Suçlu» yu çıkarıp, yerine «Kanlı Firar» ı almışlardı.

Bu sonuçlamada yine ortaya bazı düzensizlikler çıkıyordu. Biri ön jüriyi teşkil eden eleştirmecilerin seçimi, diğeri de bir tarih sınırlaması yüzünden yarışma dışı bırakılmış filmlerdi. Bir kere ön jüriyi teşkil eden eleştirmeciler arasında büyük boşluklar göze çarpıyordu. Neden bir Nijat Özön, bir Tarrık Kakıncı, bir Erdoğan Tokatlı, bir Ali Gevgilili jüriye dahil edilmemişti. Türk filmlerini kıyasıya yerdikleri ya

ÇOCUKLARIN İLGİSİ ★ «Ayşecik Şeytan Çekici» filmi seyretmek için mi?

da yıldız değerlendirmelerinde çok insafsız oldukları için miydi acaba? Durum ne olursa olsun bu adı geçenler sinema konusunda söz sahibi kişilerdi. Yıkıcı ve acı birer eleyici olmalarına rağmen, iyi niyetlerinden kuşkuya düşülmemesi gerekirdi.

Bir üçüncü nokta da «Ayşecik Şeytan Çekici» filminin yarışmaya katılma gereksizliği idi. Onun yerine rahat, rahat «Dolandırıcılar Şahı» ya da «Yasak Aşk» girebilirdi. Dedik ya bir tarih sınırlanması yüzünden engellenmişti bu.

SONUÇLAMA

Ünlü film yıldızlarını bir araya toplamasına rağmen Yeni Melek sinemasındaki Festival galası son derece sönük

§ CADDE ★ Saat dokuza geliyor... Bir Türk filminin galası yapılacak. Gelen yok mu?

HATA ★ Koskoca bir festival komitesi afişde «Denize İnen Sokak» adını «Denize İnen Yol» yaparken sorumluluk duymadı mı?

geçti. Büyük Jüri'nin tesbit ettiği sonuçlamayı sayın Vali Refik Tuğla halkın huzurunda, aşağıdaki şekilde sıraladı: Buna göre, en başarılı film: «Kırık Çanaklar». En başarılı rejisör: «Ölüm Peşimizde» ile Memduh Ün. En başarılı baş oyuncu (erkek): «Namus Uğruna» ki rolüyle Eşref Kolçak. En başarılı baş oyuncu (kadın): «Kırık Çanaklar» daki rolüyle Lâle Oraloğlu. En başarılı yardımcı artist (erkek): «Gecelerin Ötesi» ndeki rolüyle Kadir

Savun. En başarılı yardımcı artist (kadın) «Kırık Çanaklar» daki rolüyle Muallâ Kaynak. En başarılı foto direktörü «Ölüm Peşimizde» ki resimlerle Turgut Ören. En başarılı senaryocu «Gecelerin Ötesi» ile Metin Erksan. Bunun dışında jürinin «özel armağan» ıyla «Denize İnen Sokak» filmi mükâfatlandırıldı.

Türk Sineması'na yararlı olan böyle yarışmalar her mevsim aralıksız de-

vam ettirilmelidir. Yalnız bu daha düzenli, daha ciddi bir hava içinde olmalı. Bunun için de halkın Türk Sinemasına gerçek bir ilgi göstermesi gerekmektedir.

Bu sonuçlamada «en başarılı film» ile «en başarılı erkek oyuncu» seçimi tam dengesini bulamamıştı. Oysa «Denize İnen Sokak» daki kompozisyonuyla büyük aktör Ulvi Uraz ve katıksız gerçekliğiyle «Gecelerin Ötesi» birincilik alabilirdi sanıyorum.

Sonuç olarak şunu söyleye bilirimki, böyle bir festival için önemli olan bilgi, anlayış ve iyiniyetten yoksun organizasyon komitesi hiç olmazsa bu yarışmayı Gazeteciler Cemiyetine bırakmalıdır.

Ö Z Ü R

Uzun bir süreden beri okurlarımızın ısrarla resimli romanları kaldır-mamızı istemeleri üzerine, bu sayıdan itibaren umumî arzuya uyarak resimli romanların yerine sinema röportaj ve yazıları koyuyoruz.

Romanları takip eden okurlar için gelecek hafta özet vereceğimizi bildirir. özür dileriz.

İLGİSİZLİK ★ Boş kalan salondan daha iyi bir örnek olabilir mi?

Ropörtaj: Meral SAYIN

Fotoğraflar : BELLÂ Fotoğraf Stüdyosu

M ayıs ayı'nın güzel bir akşam üstü... Bütün İstanbul, günün yorgunluğunu çıkarmak için bahçelerde, parklarda, deniz kenarına dağılmış. Maçka'dan Taşlığa inen yolda ilerliyoruz. Foto muhabirimiz Sebahattin Oymak, tiyatro yazarımız ve ben... Beyaz perde yıldızlarımızdan herhangi birine rastlamak ümidiyle, gözlerimiz etrafta... Öyle ya, bu güzel havada stüdyolara, plato'ların karanlık köşelerine tıklım tıklım kalmayanlar da vardır herhalde. Sadece para kazanmak, bunun için de ölesiye çalışmak niye? İnsan güzel bir havada bu yorgunluğu çıkarma fırsatını bulabilmeli, biraz dinlenmeli... Dinlenmeli ki, sonra daha zinde çalışma fırsatını bulabilmeli... Her neyse buraları benim işim değil... Ruh doktorları düşününler bu mevzuu. Biz yine etrafta «Yıldız Avcılığı» miza dönelim.

O da kim? Taşlığa inen yolda, saçları ensesine ka-

dar inen, kumral, güzel bir genç kız. Fidan boyu, mütenasip vücudunu, dizkapaklarına kadar örten, dâcivert emprimeden, son moda bir pardüsü giymiş.

Biraz daha dikkat ediyorum. Tanıdığım, bildiğim bir sima bu.

Buldum, Evrim Fer!... «Kırık Kalpler» in unutulmaz yıldızı.

Güneşin ışıkları, hafif buğulanmış havanın sisi ile bir araya gelince, bizlere bir oyun yapıyor. Buğulu kızılıhta, hayranı olduğumuz güzel yıldızı tanımakta güçlük çekiyoruz. Ama merak etmeyin, bunu telâfi edeceğiz.

— Merhaba, Evrim Hanım, diye yanına yaklaşıyorum.

Güzel gözlerinde önce bir an tereddüt... Sonra, beni tanımaktan doğan bir samimiyetle:

— Merhaba... diye mukabele ediyor.

— Ne işiniz var, buralarda?

— Herhalde biliyorsunuz

TAŞLIKTA ★ Arkadaşımız Merâl Sayın, Evrim Fer'le konuşuyor...

RÖPORTAJ ★ Arkadaşımız Merâl Sayın ve Melih Vassaf Taşlık'da rastladıkları Evrim Fer'le beraber...

GÜZEL YILDIZ ★ Taşlığa inen yolda, saçları ensesine kadar inen, kumral, güzel bir genç kız... Evrim Fer...

sanırım. Beşiktaş Barbaros Okulundaki Konservatuarda çalışırım ben... Taksim'deki evime dönüyordum. Bugün hava o kadar güzeldi ki, dayanamadım, arabadan indim, şöyle biraz yürüyeyim dedim.

— Çok iyi etmişsiniz.. Biz de böyle tatlı bir günün zevkini çıkarmak isteyen bir sinema aktristimize raslamak istiyorduk. Kısmette siz varmışsınız...

İri, güzel gözleri büyük büyük açılıyor:

— Bir röportaj mı yoksa?...

Nedense, sinema yıldızlarımızın çoğu, beyaz perdede gayet serbest olmalarına rağmen gazetecilerden, bir umacı görmüş gibi korkarlar. Hele «Röportaj» sözü kadar âsaplarını bozan şey yoktur.

— Bir röportaj... Neden olmasın. Ama isterseniz, bir gezinti olsun bu. Havadan, sudan bahsedelim. Taşlık Kahvesinde birer çay içelim. Sonra aklımızda ne kalırsa yazarız, olur mu?

— Olur, ama bir şartla. Kağıdı kalem çıkarmak yok. Söz mü?

— Söz...

Altın Kalpler'in güzel yıldızına söz verdik ama, o kadar konuşmayı aklımızda

nasıl tutabilirim ki... Hâfız değilim ki ben. Bereket arkadaşlar imdadıma yetişiyorlar. Evrim Fer'le bir konuşma yapacağız. Sabahattin Bey resimleri çekecek, Melih'le ben de sarışın artistin söylediklerini hâfizama nakletmeye çalışacağız. Sonra hepsini birleştiririz, olur bir röportaj.

Taşlık Kahvesi'nin yan kapısından bahçeye giriyoruz. Etrafta masalarda oturanlar Evrim Fer'i birbirlerine gösterip birşeyler söylüyorlar, ona hayranlıkla bakıyorlar. Belli ki güzel yıldızı filmlerinden tanıyorlar ve beğeniyorlar. Boğazı bütün haşmetiyle gören bir masaya oturuyoruz. Şimdi gelsin çaylar..

Birden gözlerim Bayan Fer'in saçlarına ilişiyor. Herkesten ayrı bir havası var bu saçlarda... Omuzuna kadar inen kumral köpüklerin uçları yukarıya doğru kıvrık... Saçlarına dikkat ettiğimi görünce:

— Saçlarıma mı bakıyorsunuz, diye gözleri dolu dolu oldu. Bilseniz eskiden nasıldı. Bir metre 25 santimdi. Topuklarıma kadar uzanırdı. Geçen sene kestirdim onları... Hem bilseniz nasıl üzülerek...

— Kestirdikten sonra ne yaptınız?

— Sakladım. Hâlâ sakla-rım saçlarımı.

— Belki uğur olsun diye saklıyorsunuz. Belki de iler-de bir filmde lâzım olur da takarsınız değil mi?

— Hayır, bunların hiç biri değil... Bir kıymeti, manevi bir değeri olduğu için saklıyorum saçlarımı.

Gözleri ta ileriye, karşı kıyıların, Üsküdarın daha ilersine doğru daldığı an, soruyorum:

— Realist misiniz Evrim Hanım, yoksa romantik mi?...

Bu da sorulur mu gibisinden gözlerimin ta içine bakıyor:

— Hâlimi gördükten sonra gerçek misiniz diye sorulur mu Merâl Bey. Roman-tikim tabii...

— Kıskançlık?...

— Eh, biraz o da olsun. Sevdiklerime karşı biraz kıskancımdır.

— Denizi sever misiniz? diye soruyorum.

Bakışları önce Boğaziçi-ni, sonra karşı kıyılarını, Marmara'yı kucaklıyor... Nerdeyse Adalar Denizi der-ken Akyanusa atlayiverecek.

— Denizi çok severim, diyor.

— Öyleyse çok güzel yü-zersiniz, diyorum ama denizi seven birisine bu sual de sorulur mu? diye kendi kendime kızıyorum. Ama verdiği cevap, benim sualimden de enteresan:

— Çok severim, ama yüz-mem... Sadece denize bak-masını severim.

Hiç böyle deniz sevgisi de görmedim ama neyse, geçelim.

— Mevsimlerden?...

— İlkbahar.

Bu hususta mutabıkız Evrim Hanım... Ben de, arkadaşlarımdan bir çoğu da mevsimlerden İlkbaharı severler...

— Ya, filmlerinizi den çok hangisini seversiniz?

— «Kırk Kalpler» ve ye-ni çevirdiğim «Unutamadı-ğım Kadın» filmlerindeki

rollerimi çok seviyorum.

Bir an kendi kendime kı-zıyorum. Deminden beri ha-vadan, sudan bahsetmek-ten genç yıldız filmlerini sormayı unuttum. Öyleyse röportajımı yaptığım bir film sanatkarı... Bâri, ku-surumuzu geç olsa da te-lâfi edelim:

— Beyaz perdeye intisa-bınız?

— Işık Lisesinin orta kısmından mezun olmuştum. Hamdi Değirmencioğ-lu aile dostumuzdur. Bize gelir gider. Bir gün elinde bir senaryo ile gelmişti.

— Bir rol var, Evrim... Tam sana göre, dedi. Dedi ama evde de kızılca kıya-met koptu. Annem müsaade etmiyordu. Onu kırmak istemezdim ama ben de di-rendim ve böylelikle Sine-ma'ya atıldım.

— Anneniz çok kızdı mı buna?

— Hem de nasıl... Dört ay benimle dargın kaldı.

Dikkat ettim, filmlerinden ikisinin adı «Kırk Kalpler» ve «Altın Kalp-ler»... Acaba kalbi dolu mu?

— Aşka inanır mısınız, diyorum.

Biraz duruyor. Belli ki müteredit. Sonra:

— Hiç âşık olmadım ki, diyor.

— Peki ne tip erkekler-den hoşlanırsınız, diye su-ali yapıştırıveriyorum.

— Alain Delon tipindeki-lerden... diye cevap veriyor.

Havayı belki ılıklandırır-ım mülâhazasıyla bir sual daha soruyorum:

— Beyaz perdede düşün-düklerinizi buldunuz mu?

— Sinemaya girmeden önce, birşeyler tahayyül ederdim. Fakat doğrusunu söyleyeyim mi, içine girince birşey bulamadım...

Hoppala, ılıklaştırıyorum derken hava, yeniden soğudu.

— Son bir sual... 24 saa-tiniz kalsa ne yaparsınız... «Sevdiğimle beraber olmak isterdim» diyor güzel ar-tist, sonra sözüne ilâve e-diyor: «Yani, Annemle»...

EVİRİM FER ★ Genç aktris romantik ruhlu olduğunu söylüyor... Onun bu sözüne inanmamak hatâ...

BERABERLER ★ Efgan Efekan ve Muhterem Nur, beraber sanimî poz veriyorlar. Onların bu samimiyetini gördüğün so

Bahar gelmiş, her tarafta ren-gârenk çiçekler açmış... İlbahar sonu, yaz başlangıcı nefis bir gün.. Güneşin sık dallar arasından parça parça ışıklandırdığı Gülhane parkı sâkin ve sessiz... Hafif rüzgârla sallanan dalların hışırtısı ve kuşların tere-nümlelerinden başka hiç bir ses yok.. Parkın upuzun yolunda tek bir kadın ilerli-yor.. Kızıla çalan saç-ları, hafif makiyajı,

Muhterem Nur

*"İntihar et
bile düşün"*

Yazan: Ülkü ER

Fotoğraflar : Hazil

sade elbisesiyle dal-gın ve düşünceli ilerleyen bu kadının ıstırabını gözlerinde o-mak kolayca müm-kün.. Halinden bü-yük bir acısı oldu-ğu anlaşılın kadı-nın ayakları gayri ihtiyar Saraybur-nuna doğru ilerli-yor.. Bir senaryo yazar gibi, âdeta

yazılan senaryo çevirir gibi bir bu.. Yaşın ad-larla deni kenar yaklaşıyor. Gece vapurlara bakı-yı çıkardıkları uğul-ları dinliyor. İl-deki barış otu-şlenizin sını, k-binin sesi, ma-ların acı şikâyetleri söyledikleri acı

Nur, beraber oldukları bir gün SİNEMA objektifine gayet ördükten sonra, ayrıldıklarına inanmak mümkün mü?

Nur diyor ki:

Retmeyi
Sindirim...

küERAKALIN

ir : Fazıl Durukan

an tenaryoyu
ir pi bir hal
Yaşam adım-
deni kenarına
ışıyor. Geçen
lara bakıyor,
dikler uğultu-
dine... Her
bar oturma
rin mini, kal-
sed, marti-
acığlıklarla
dikler acı şar-

kıları dinliyor.. Acı-
sını, ızdırabını, dert-
lerini buluyor bu
şarkılarda...

Denizin sahile vu-
ran beyaz köpükleri
içinde, maziyi can-
landırıyor.. Bir sene
kadar evveline gi-
diyor.. Hikâyenin
Antalya'da başladı-
ğını hatırlıyor. Film
çevirmek üzere gel-

mişlerdi. Samimi bir
dostluk ve arkadaş-
lıkla başlıyor tatlı
günler... Beraberce
şarkılar söylüyorlar,
aynı hislerle denizin
şarkılarını dinliyor-
lar... Güneşi aynı his-
lerle seyrediyorlar,
dalgaların öpüştüğü
sahillerde aynı his-
lerle koşuyorlar ve
Meryem'i aynı hisler-
le çeviriyorlar...

Ve nihayet bir ak-
şam... Güneşin denizi
ve göğü kızla boyadı-
ğı ılık aşk dolu bir
akşam... Muhterem
Nur ve Efgan Efehan
kumsalda yürüyor-
lar.. Mahçup genç,
belki de aşkını bu
güzel kadına karşı
duyduğu hislerini a-
çıklamak istiyor... İş-
te o akşam birbirleri-
ni deli gibi sevdikle-
rini anlıyorlar...

★

Film bittikten son-
ra İstanbul'a geliyor-
lar... Onlarla beraber
akşamları da geliyor
İstanbul'a. O tatlı unu

(Sahifeyi çeviriniz)

EFGAN EFEKAN ★ Türk Sinemasının gözde jönü ayrılıkta kararlı mı acaba? Ya Muhterem Nur?

~~İnılmaz~~ günleri Antalya'da bırakamıyorlar. Kulağı delik bir muhit bu muhit... Hemen her şey duyuluyor İstanbul'da... Önceleri saklıyorlar herkesden bu sevgiyi...

Muhterem Nur:

— Efgan iyi bir arkadaş sadece diyor.. Beraber çok iyi ve anlaşarak çalıştık, kaabiliyetli bir genç, hepsi o kadar...

Efgan Efehan:

— Muhterem Nur hanıma hayranım diyor... Onun gibi büyük bir aktrist ile çalışmak benim için büyük bir şeref oldu.

Bütün bu sözleri inanır görünen gazeteci arkadaşlar, onların mesut olmaları için her şeye göz yumuyorlar.. Fakat, dedikoduların ardı kesilmiyor ki.. Bu defa da İzmir'de gizlice evlendi diyorlar.. Gizli nikâh yaptı diyorlar.. Tekzipler yine başlıyor tabii ardından... Efgan Efehan:

— İnanmazsanız nüfus kağıdımı göstereyim diyor.. İnanmazsanız nüfus kağıdımın fotokopisini bastırıp mecmualara...

Bu defa Muhterem Nur itiraflarına başlıyor:

— Efgan ile beraberiz, evlendik diyor... Hem de inanmazsanız bakın bu da yüzüğümüz, nişan yüzüğümüz...

Mavi taşlarla süslü, kıymetli bir yüzük gösteriyor, sözlerini tasdik için... Günler böyle geçiyor. Muhterem Nur'un lâyük olduğu, özlediği mesut günler bunlar.. Yine de dedikoduların ardı arkası kesilmiyor.. Bu defa da Muhterem Nur için hamile diyorlar.. İşte bu dedikoduların uzayıp sürdüğü günlerin birinde hatta Muhterem Nur'un vanında Efgan Efehan, bir arkadaşımıza şu sözleri aynen yazmasını rica ediyor:

— Biz diyor evli değiliz... İstikbalimi tam mânasıyla kurtarmadan evlenmeye de düşünmüyorum..

İşte fırtına, günlerdir

beklenen fırtına bugünden sonra kopuyor..

— Muhterem Nur ile Efgan Efehan ayrıldı diyorlar...

★

Muhterem Nur, daldığı rüyadan silkinircesine uyanı.. Hayat gördüğü dalgalar kudurmağa başlanmış, âdeta genç kadını yutmak istercesine coşmuştu. Vapur sesleri bir canavar haykırışını hatırlatırcasına kuvvetleşmişti.. Genç kadın, elleriyle kulaklarını tıkadı, göz yaşlarını tutamıyarak korkulardan, düşündüğü korkunç şeylerden kaçarcasına parktan uzaklaştı...

Bir arkadaşımıza bunları tekrarlıyordu Muhterem Nur:

— İntihar etmeyi bile düşündüğüm o an.. Beni kurdurmasına çağıran dalgaların kucığına atmaya bile düşündüm kendimi.. Sonra düşündüm.. İstikbalimi, gençliğimi, çocuğumu ve beni sevenleri düşündüm... Yaşamayı sevdim birdenbire.. Tekrar hayata gelircesine, tekrar doğarcasına yaşamayı öledim.. Hayata, sevdiğim insanlara, beni seven dostlarıma koştum... Yaşamak istiyordum artık...

★

Genç kız hâdiseyi tekrar yaşarcasına arkadaşına anlattı. Sonra da sözlerine ilâve etti:

— Fakat bugün kuvvetliyim dedi. Yeni baştan beni sevenlere ve hayranlarıma kavuştum. «Unutamadığım Kadın», «Yaman Gazeteci», «Yavru Kuş».. Şimdilik bu üç film.. Bu üç belki de yakın bir tarihte onüç olacak.. Yalnız hayatın çok tatlı, yaşamının çok güzel olduğuna bir kere daha inandım.. Artık sevmek için değil, beni sevenler için yaşamayı düşünüyorum. Bu da en güzel değil mi?..

Mümtaz Alpaslan Filmini Bitirdi...

AMERİKA'DA BİR TÜRK SANATÇISI ★ Mümtaz Alpaslan ve «Hello Baby - Hello Love» filminin kadın oyuncusu Colleen Carr stüdyonun açık hava plâtosunda beraber, fotoğrafçıya poz veriyorlar. Alpaslan'ın bu filmini gelecek sezon sinemalarımızda seyredeceğiz...

**REJİSÖRLÜĞÜNÜ VE BAŞ AKTÖRLÜĞÜNÜ
YAPTIĞI BU FİLMLE GENÇ SANATÇIMIZ AME-
RİKA'DA BÜYÜK BAŞARI SAĞLADI...**

Bu yılın Ocak ayında Amerika'ya giden ve Dallas Film Center'le bir anlaşma imzalayan Türk aktörü ve rejisörü Mümtaz Alpaslan, Texas Eyâletinin Dallas şehrinde çevirmekte olduğu ilk filmini bitirmiştir. Alpaslan'ın başrolünü oynadığı ve aynı zamanda rejisörlüğünü yaptığı bu film, «Hello Baby - Hello Love» adını taşımaktadır. Daha önce, «Hello Baby - Merhaba Bebek» olarak bildirdiğimiz bu kordelânın adına, film içindeki bir şarkıdan dolayı, «Hello Love - Merhaba Aşk» adı da ilâve edilmiştir.

Mümtaz Alpaslan'ın filmi, Haziran ayı sonunda bütün Amerika'da gösterilmeye başlanacaktır.

Daha önce filmde, Türk Folklor müziğinden istifade edileceğini bildirmiştik.

Amerikalılar maalesef bu işi, bir üniversite profesörüne yaptırmışlardır. Bu zat aynı zamanda Dallas Film Center' ile üç senelik bir kontrat imzalamıştır.

«Hello Baby Hello Love» filminin oyuncu kadrosu şöyledir: Mümtaz Alpaslan, Colleen Carr, Annabelle Weenick, Byron Sachs, Ann Benson. Filmi takdim eden firma Leone Enterprises Inc... Realize eden Dallas Film Center... Filmin Müzik direktörü Dr. Jack F. Kılpatrick... Diyalog direktörü Irvın Gans. Kamera O. W. Dalton... Rejisör Mümtaz Alpaslan.

Film gelecek sezon sinemalarımızda gösterilecektir. Bu filminin Amerika'da gösterilmesinden sonra, Mümtaz Alpaslan'ın Hollywood'dan teklif almasına muhakkak nazarıyla bakılmaktadır.

«SABIR TAŞI»

San Film, rejisörlüğünü Sırrı Gültekin'in yapacağı «Sabir Taşı» adlı kordelânın çekimine 10 Haziranda başlayacaktır. Bu filmin başrollerinde Gülistan Güzey, Kenan Pars, Muallâ Kaynak ve Öztürk Serengil beraber oynayacaklar.

**BE - YA FİLM
 HÂLÂ KARARSIZ**

Türk Sineması'nın önemli şirketlerinden BE - YA film, Ertem Görec'in rejisörlüğünü yapacağı «Otobüs Yolcuları» adlı filme Haziran başında başlayacaktır. Senaryosunu da Ertem Görec'in yazdığı kordelâda baş kadın rolü oynayacak aktris henüz belli olamamıştır. Ayhan Işık'ın başrolünü oynayacağı filmde, Pervin Par veya Tijen Par'ın yerine bir başka oyuncu alınması da kuvvetle muhtemeldir.

«YAMAN GAZETEÇİ» ★ Rejisör Burhan Bolan'ın bu kordelâsının bir bölümünde Ahmet Tarık Tekçe, Altan Erbulak ve Öztürk Serengil...

Yeni Çevrilen FİLMLER

**HULKİ SANER
 «YAVRU KUŞ» A BAŞLADI...**

Erman Kardeşler - Sanat Film, koproduksiyon olarak yeni sezonun ilk filmi çekmeğe başlamışlardır.

«Yavru Kuş» adlı kordelâ Walt Disney'in meşhur «Cinderella - Kül Kedi-si» filmlerinin modernize edilmiş şekli olacaktır. Filmde Cinderella rolünü Muhterem Nur, prens rolünü ise Göksel Arsoy oynamaktadır.

Diğer rollerde Suphi Kaner, Handan Adalı, Dursune Şirin, Osman Zıt ve değerli yıldız Sezer Sezin'in kardeşi görünecekler.

Senaristliğini ve rejisörlüğünü Hulki Saner'in yaptığı bu kordelânın fotoğraflarını operatör Kosta Prasos çekiyor.

«HATIRLA SEVGİLİM»

Lâle Oraloğlu'nun senaryosunu yazdığı «Hatırla Sevgilim» adlı filmin çekimine Temmuz ayı başında başlanacaktır.

Işık Film Şirketinin bu kordelâsında Fikret Hakan ve Türkân Şoray başrolleri oynamaktadırlar. Diğer rollerde Ahmet Tarık Tekçe, Salih Tozan görüneceklerdir.

Filmin rejisörlüğünü Dr. A. Alyanak yapacaktır.

**YÜKSEL FİLMİN
 YENİ KORDELASI**

«İki Damla Gözyaşı» adlı filmin çekimini tamamlayan Yüksel Film, yaz aylarında Eğridir gölü kenarında çekilecek filmleri için hazırlık yapmaktadır.

Oyuncu kadrosu şimdilik gizli tutulan filmin senaryosunu, «İki Damla Gözyaşı» nin senaryosunu yazan Bülent Oran yazmıştır. Rejisörlüğü Nejat Saydam, operatörlüğü ise Ali Yaver yapacaktır.

Diğer taraftan «İki Damla Gözyaşı» nin laboratuvar işlerine başlanmıştır. Kısa zamanda montaj ve dublajı tamamlandıktan sonra, film Anadolu sinemalarında gösterilecektir.

UNUTAMADIĞIM KADIN ★ Rejisör Ülkü Erakalın'ın bu filmi gelecek sezonda seyrebileceğiz. Başrollerinde Muhterem Nur, Göksel Arsoy ve Evrim Fer'in oynadıkları kordelâ için yeni sezonda muhtemem bir gala yapılacaktır.

LÂLE BELKİS

Bütün başlar ona dönmüş-tü. Uzun boylu, mütenasip vücutlu, iri siyah gözleri ta uzaklara bakan kızıl saçlı, güzel kız, Kadıköy vapurunun orta salonunda, peşinde bin bir göz bırakarak geçti, arka taraftaki Lüks mevki'de bir koltuğa oturdu. Erkekler beğenerek, kadınlar gıpta ile bakıyorlardı. Etrafındakilerin kendisini göz hapsine aldıklarından habersiz, belki de böyle görünmek isteyerek, koltuğunda rahat etmek için bir iki hareket yaptı, sonra elindeki çantasını masaya bırakarak, çantasıyla birlikte tuttuğu dosyayı açtı, merakla okumaya başladı. Dosyanın üzerinde «Evlilik Dolabı» yazılı idi ve kızıl saçlı, güzel kadın, vapur Kadıköy'e gelinceye kadar başını kaldırmadan okudu bunu... Kadıköy iskelesine yanaşma hazırlıkları yapılıyordu. Üzüntüyle başını, okuduğu dosya'dan kaldırdı. iskeleye baktı, henüz birinci perdeyi bitirmemişti.

Dosyasını toplayıp, çantasını, lácivert empermeablinini, eldivenlerini düzelterip ayağa kalktığı zaman, gözler hâlâ ondaydı. Kimdi bu güzel kadın?... Salonda bulunan şık hanımlar, onu defilelerden tanıdıklarını söylediler. Dört senedenberi Beyoğlu Olgunlaşma Enstitüsünün başman-keni olup Newyork, Miami, Washington, Frankfurt, Paris ve Brüksel'de yapılan büyük defilelerde memleketimizi temsil etmişti. Giydiği birbirinden şık, Türk motifleriyle süslü tuvaletler, yabancıların hayranlığını kazanmıştı. Memleketimize gelen yabancı rejisörler de, Türkiye'ye ait dokümenter filmlerde bu güzel

kıza rol vermişlerdi. Lâle Belkis'di bu genç kızın adı. Ünü o kadar yayılmıştı ki, meselâ Ankara'da bulunan şöhretli bir moda müessesesi, uçak biletini yollar, sadece tek bir gün, defilesinde elbiselerini, şapkalarını teşhir etmesi için onu davet ederdi.

Yine böyle güzel bir gündü. Lâle Belkis kendisine çok yakışan sade bir kıyafette, spor bir empermeable içinde, Kadıköy'den vapura binmiş, İstanbul'a iniyordu. Vapurda bir arkadaşına rastladı. Kâmran Yüce ile selâmlaştılar. Ve konuşmaya başladılar. Kâmran Site Tiyatrosunda çalışan bir aktördü, o sıralarda «Evdeki Yabancı» adındaki bir komediyi sahneye koyuyordu. Beraberce Tiyatrolardan bahsettiler, ne de çok tiyatro açılmıştı. Sanatkârlar, gruplar halinde oraya buraya dağılmışlardı. Ama tiyatronun geleceği bakımından iyiydi bu ayrılmalar... Birden Kâmran sordu.

— Lâle hanım, neden bir Tiyatro'da çalışmıyorsunuz?

Gerçekten bu sual yerli yerindeydi. Çünkü Lâle Belkis'in tipi ve fiziği Sahne artisti olması için münasipti. Sonra, her şeyden önce, bir sahne sanatkârına lâzım olan serbestlik ve sahne hâkimiyetine, rahatlığına, manken olduğu için fazlasıyla mâlikti genç kız... Dramatik kabiliyetini de geliştirecek olursa, aktris olması için bir mâni kalmıyor muydu?

Lâle tiyatroyu sevdiğini söyledi. Ama doğrusu artist olmayı aklının ucundan dahi geçirmemişti. Birden Kâmran durdu, hatırlamıştı. Pangaltıdaki 6 Tiyatrosunu kuran Lâ-

le Oraloglu ilk pıves olan «Evlilik Dolabı» için uzun boylu, mütenasip vücutlu, İskandinav tipi bir genç kız arıyordu. Pekâlâ Lâle Belkis bu rolü ovnavabilirdi. Çünkü bu rol için aranan vasıfların hepsine fazlasıyla sahipti. Ertesi gün, Lâle Belkis, Pangaltıdaki 6 Tiyatrosunun ho-

lünde Lâle Oraloglu ile konuşuyordu. Oraloglu, Belkis'i önceden tanır, onu gördüğü an, «mrehaba» demeden «İşte Katrin Sweg» diye haykırdı. Katrin Sweg «Evlilik Dolabı» komedisindeki İsvaçlı Afet'in adıydı. Uzun ve yoru-

ARTİSTİK RESİMLER İÇİN MÜRACAAT

EDECEĞİNİZ TEK ADRES :

Bellâ

FOTOĞRAF STÜDYOSU 'dur

ADRES . İstiklâl Caddesi , Ankara
 İş Hanı , Kat : 3
 Telefon : 49 50 43
 BEYOĞLU

genlerde Türkiye'ye harici sahneler etüdü için gelen yabancı bir rejisör - prodüktör onu çok beğenmiş, Amerika'ya götürmek için teşebbüse geçmişti. Ama Lâle Belkis, önce memleketinde tanınmak sonra dışarıya gitmek istiyordu. Boş zamanlarında kitap okuyan, rollerine çalışan, müzik dinleyen, bilhassa Çaykovski'nin hayranı olan, elbiselerini kendi diken genç aktris, bu sezon Nato'dan bir hariciyecisi ile nişanlandı. Tiyatro sezonunu bitirdikten sonra, belki de Paris'e nişanlının yanına gidecek. Belki de önümüzdeki sezon, en verimli çağında onu ne Sahnede, ne de Beyaz Perdede seyredemeyeceğiz. Ama Lâle Belkis, Paris'te Tiyatro tahsili yapmak niyetinde. Dönüşünde onu daha olgun, daha mükemmell olarak Tiyatro ve Sinemalarımızda seyredeceğimiz demektir. Yolu açık olsun.

cu provalar sonunda Lâle Belkis, sanat hayatının ilk rolünü Leslie Stewens'in «Evlilik Dolabı» komedisinde yaptı. Oyunun ilk gecesinde bulunan Münekitler bu değişik tipli, hoş aktristi zevkle seyrettiler. Tiyatro âlemi yeni bir yıldız kazanmıştı. Ama bu yıldız ne Sinemadan, ne Konservatuardan, ne de öteki Tiyatro okullarından gelmişti. Memleketin en beğenilen mankenlerinden biriydi, şimdi en beğenilen aktrislerinden biri olacaktı.

«Evlilik Dolabı» ndan sonra «Becerikli Kaynana» piyesinde rol aldı. Bu piyeste sevimli, mâsum bir gelin'di. Sanatını daha bu ikinci rolünde, sanat mahfillerine tattı ve kabul ettirdi. Münekitlerden de iyi notlar almıştı. Bundan sonra oynayacağı piyeslerdeki rollerine daha cesaretle, daha şevkle hazırlanabilirdi.

Lâle Belkis Kadıköy'de oturur. Evi Sular İdaresinin karşısında Mühürdar caddesindedir. 6 kardeşten bir tanesidir. Tahsilini Beyoğlu Kız Sanat Enstitüsünde yapmış, bundan sonra Beyoğlu Olgunlaşma Enstitüsünü bitirerek başmanken olmuştur. Bir ara bir «Moda Evi» de açtı ama bunu devam ettiremiyerek vazgeçti. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, Sahne, mankenlikten daha ço geçkiyordu onu...

Kızıl saçlı, güzel kadına filmcilerimiz birçok film teklifleri yapmışlardı. Hele ge-

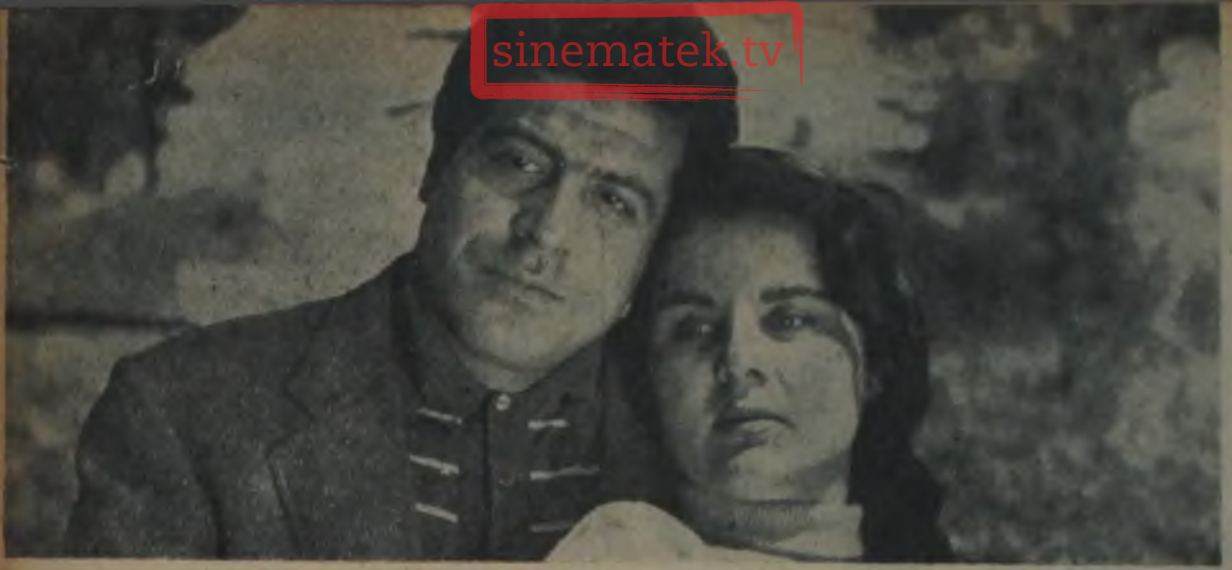

TİYATRO ve SİNEMA KURSU AVNİ DİLLİGİL

İdaresinde en seçkin san'atçı öğretmenlerle Tiyatro ve Sinemaya eleman yetiştirmek için bir kurs açılmıştır. Kayıt için müracaat;

BATI DİLLERİ OKULU

Abdülhakhamit Caddesi No. 8 — TAKSİM

SÜPHE KANER — FAİMA GİRİK
«24 Saat mi?»

Evet!... Yirmi dört saatiniz kaldı!... Ama, yazıya başlamadan önce, «Allah korusun...», «Allah yazdıysa bozsun...» gibi sözleri kullanmak gerekiyor.

Öyle ya, bu haftaki randevumuz ne aşk ile, ne şöret ile... Ve ne de milyonlar ile... Bu haftaki randevumuz, yirmi dört saat son-

ra karşımıza dikilecek «ÖLÜM» ile... Tekrar, Allah korusun...

★

KENAN PARS
«İçki!...»

24 SAATİNİZ KALDI!..

«SİNEMA» dergisi ekibi bu hafta da sizlere enteresan bir soruşturma takdim ediyor... Konumuz bu:

«24 saatlik bir ömrünüz kalsa ne yapardınız?»

★

Doğrusu bu ya, bir çok yıldızlarımız bu soruya cevap verirken derin derin düşünmek mecburiyetinde kaldılar... Hiç birisi 10.000.000 lirayı harcarken bile bu kadar derin düşünmemişi... Gerçekten derleten bir soru bu... Diğer yazılarımda, bazı enteresan hikâye ve fıkralarla konuları işlerken, bu kere, ben bile konumuza uygun bir fıkra bulamıyorum... Ama diyeceksiniz, şart mı konuya uygun fıkra olması, hiç olmazsa «ÖLÜM» bahsini bir kenara bırakacak bir iki güldürücü, eğlendirici hikâye, fıkra anlatsan da, film yıldızlarımız gibi terlemesek... Hakhsınız!...

★

Yaşlı adam, oğlunun çalıştığı daire müdürüne geldi:

«— Affedersiniz müdür bey,» dedi. «Oğlumu gör-

mek istiyordum da...»

Müdür cevap verdi:

«— Oğlunuz bugün gelmedi... Cenazenizde bulunmak için izin almıştı...»

★

Fransa'da yayınlanan bir derginin sahipleri, kahvede oturmuş konuşurlarken, önlere bir cenaze alayı geçti.

Sahiplerden biri ciddiylet:

«— İnşallah,» dedi. «Abonemiz değildir!...»

★

Ünlü doktorlardan biri bir arkadaşını ziyarete gitmişti. Her zaman gayet neşeli bir adam olan doktoru bu defa pek keyifsiz gören ahbabı sordu:

«— Geçmiş olsun yahu? Nen var?»

«— Sorma birader... Hastalarımın üç tanesini kaybettim.»

«— Vah vah... Neden öldüler?»

«— Ölmediler azizim... Üçü de iyi oldu...»

★

Gazetede yanlışlıkla onun öldüğü ilân edilmişti. Bunu okuyunca hemen telefon açtı:

GÖKSEL ARSOY
«Dua ederdim!...»

«— Yahu,» dedi. «Okudun mu? Sizin gazete benim öldüğümü yazıyor!»

Gazeteci elindeki ahizeyi sıkı sıkı tutarak:

«— Ya,» diye cevapladı. «Peki, şimdi sen nereden telefon ediyorsun?»

★

Ünlü Amerikan mizah yazarı Mark Twain, yaz tatilini küçük bir köyde geçiriyordu. Köy ihtiyar heyeti, yazara gelerek, köy mezarlığına yapılacak duvar için yardımında bulunmasını rica eder. Oysa Twain, bu isteği olanca kuvvetiyle bağırarak reddeder:

«— Hayır efendiler, hayır!... Benden bu iş için bir metelik dahi alamazsınız. Mezarlığa duvar çevirmek mi? Ne mantıksız iş bu. Orada yatan bçareler nasıl olsa dışarı çıkarlar. Dışardakiler ise i-

çeri girmek istemezler. Şu halde!...»

Türk Sineması'nın ünlü aktörlerinden birine, Sadri Alışık'a sorarlar:

«— 24 saatlik bir ömrünüz kalsa ne yapardınız?»

«— Cenaze masrafı için borç para arardım...»

★

Uzun bir yol... Yokuş... Tırmanıyorum... Hava çok sıcak... Yaz sığağı... Bayağı terletiyor insanı... Oysa, henüz Mayıs avındayız...

Yokuş bitmedi hâlâ... Çıkıyorum... Şu baştaki yeşil renkli köşk hedefim... Orada bir film çekiliyor bugün... Ölüm Film Çekiyor!... Ama hayır, bu kordelanın seti değil... Bir başkası...

Köşkten içeri giriyorum... Yerlerde elektrik kabloları... Takip ediyorum bunları... Gözüm kablolarda, yürüyorum... Birden iri bir vü-

cutla çarpışıyorum.. Yüzümü yukarı doğru kaldırıyorum... Vay, aradığım insan bu!...

— Merhaba gazeteci bey, diyor...

— Merhaba aktör bey, diyorum. Sonra da ekliyorum:

— Yerde ararken gökte buldum seni.

— Hayrola!...

— Mâlûm... Biz sizleri için ararız?

— ?...

— Bir sorumluz var...

— Aman!...

— Yok canım... Endişe etme... O kadar güç bir soru değil bu...

— Peki, sor öyleyse...

— Ölümden bahsedeceğiz de... İlk önce Allah korusun, diyelim...

Karşımdakinin yüzü değişti...

— Şaka mı ediyorsun?

— Yok canım... Gayet ciddi... Sorumuz şu: 24 saat sonra öleceğini bildiğin anda ne yapardın? Yani, bu 24 saatini nasıl geçirirdin?

— Valla, çok güç bir soru bu...

Hava sıcaktı, demiştim... Orhan Günşiray alınıdaki hafif ıslaklığı sildi... Terlemişti galiba...

— İlk önce bütün borçlarımı överdirdim... Sevdiklerimle helâllaşır... Son defa, en tatlı ve üzüntülü günlerimi geçirdiğim Acar Film Stüdyosuna gider, hâtıralarımı vâdederdirdim...

— Çok teşekkürler... Allahaismarladık...

— Güle güle...

Kabloları basmadan, üzerlerinden atlıyarak dışarı çıktım...

Yokuşu kolayca inverdirdim...

★

Geniş cadde oldukça tenhaydı... Sıcaklıktan doğan bir tenbellik... Günlerden Perşembe... Saat, öğleden sonra üç... Ve hava çok sıcak... Siz artık İstiklâl Caddesi'nin hâlini tahayyül ediverin...

Bugün film şirketlerini dolaşacağım... Böyle güzel havada çalışmıyan birkaç

ULVİ URAZ
«En sevdiğim eseri oynardım...»

ekip vardır herhalde... İşte, bu ekiplerin artistleriyle konuşup, sorunun cevaplarını almağa çalışacağım...

Burası Yeşil Çam Sokağı işte... Okurumuz Fehmi Eruçar'ın tasvir ettiği gibi... Her cinsten, her ebattan insanların bulunduğu, Türk Sineması'nın Hollywood'u...

Bir başka şirkete, bir başkasına derken, Yeşil Çam Sokağı'nı bir baştan bir başa dolanıyorum...

Şimdi benden rapor istersiniz tabii...

Buyrun... Değerli jöntümüz Göksel Arsoy diyor ki: «Günahlarımı affettirmek için dua ederdim...»

Ahmet Tarık Tekçe: «Kızımı yanıma alır, öylece 24 saatimin dolmasını beklerdim...»

Muallâ Kaynak: «Kat'ı olarak öleceğimi bilirim, herhalde aklımı oynatırdım...»

Leylâ Sayar: «Çok zengin insanların parasını alır, fakirlere dağıtırdım...»

Suphi Kaner: «Çıldırırdım. Çünkü yaşamayı çok seviyorum...»

Türkân Şoray: «Allaha dua ile 24 saatimi geçirirdim...»

Kenan Pars: «Hiç bir şey yapmam. Sadece beklerim. Zaten 24 saat içinde ne yapılabilir ki?...»

Öztürk Serengil: «Vesveseli olduğum için ağlıya ağlıya ölürdüm...»

Nurhan Nur: Oturur, tevekkülle beklerdim...

Münir Özkul: «Bütün hızımla içerdim...»

Ulvi Uraz: «En sevdiğim tiyatro eserini oynardım. Dostlarımla rakı içerdim...»

Ekrem Bora: «Sevdiğim bir insanla beraber olur-dum...»

Fikret Hakan: «Herşeyi yapmaya çalışır, hiç bir şey yapamazdım...»

Suna Pekuysal: «Çılgınlar gibi eğlenirdim. Bu arada bir saatimi de vasiyet-nâme tanzim için ayırırdım...»

Muzaffer Tema: «En çok arzu ettiğim insanla geçirdim...»

Salih Tozan: «12 şişe rakı, 24 tane de leblebi getir-tir, içer ve leblebileri yer-dim... Tabii, her saat başında bir leblebi...»

NURHAN NUR

«Oturur, tevekkülle beklerdim...»

MÜNİR ÖZKUL

«Bütün hızımla içerdim...»

SİZİN KÖŞENİZ

CİLALİ İBO'NUN FOTOĞRAFI

«SİNEMA» dergisinin devamlı okuyucularındanım. Yazılarınızı zevkle okurum daima. Ancak, sanatçıların fotoğraf ve röportajlarını yayınlarken hakıyla hareket etmiyorsunuz gibi geliyor bana... Meselâ, Türk Sineması'nın en popüler sanatçıları olarak, daima Belgin Doruk, Göksel Arsoy, Muhterem Nur, Orhan Günşiray, Leylâ Sayar'dan bahsederken bir başka ünlü aktörümüzden şimdiye kadar ancak bir defa bahsettiniz...

Cilâlî İbo'muz Feridun Karakaya'dan bahsediyorum. Bana kalırsa Feridun Karakaya'nın da en az onlarınki kadar hayvanları vardır...

Kendisinin Cilâlî İbo kıyafetiyle bir fotoğrafını yayınlamanız beni olduğu kadar, onun diğer hayvanlarını da memnun edecektir sanıyorum.

İşbu mektubum SİZİN KÖŞENİZ'e takdim oluna...

Selim GÜREL
ŞEHİR.

CEVAPLARA CEVAP

Âfet Kural, Aylâ Bolkazan, Şüle İmren arkadaşlarıma... Sizler iyice düşün-

meden köpürmüşsünüz. Şöyle bir düşünseydiniz, Leylâ Sayar'a hak verirdiniz. Çünkü doğru söylemiş ve şimdiki duruma göre konuşmuş. Belgin Doruk 1961 güzelliği Müsabakasına katılsaydı derecesi ne olurdu? Muhterem Nur güzel sayılabilir ama, dansetmeye hiç de elverişli değil. Güzellik herkeşe göre değişen bir şeydir. Şunu unutmamak lâzım ki, bir kadında aranan şey dişiliktir. Leylâ Sayar'da bundan fazlasıyla mevcut olduğunu unutmayın...

Aynur EMRE
ŞEHİR.

EFGAN - MUHTEREM

Efgan Efehan ve Muhterem Nur macerası hâlâ bizler için muamma. Acaba gizlice evlendiler mi, yoksa uydurulmuş bir dedikodu mu? Bilmiyoruz. Geçenlerde Efgan'a sorulan bir soru-

da unutamadığı bir hatırasını sormuşlar. O da «Antalya'daki günlerimi unutamıyorum,» demiş. Antalya'ya ise Meriem filmi için gitmişti ve Muhterem Nur'la birlikte oynuyordu. Buna göre bizler biraz şüpheye düştük. Önceleri olmaz diyorduk ama, şimdi meraklandık. Acaba aralarında böyle bir şey geçti mi? Geçmişse saklamaya ne lüzüm var sanki...

M. Kınolensan
Heybellada, ŞEHİR

FAVORİLER!..

Bugünlerde İstanbul Belediyesi Sanat Festivali sona ermek üzere. Bu festivalin bir özelliği de Türk Filmleri Yarışması'nın tertip edilmesi... Buna ne kadar memnun oldum bilemezsiniz... İnşallah bu yarışma her yıl düzenlenir de, Türk Sineması'na geniş ölçüde yar-

lımı dokunur...

Film, rejisör ve aktrisler bu yana ama, benim festivalde iki favori aktörüm var: Kadir Savun ve Ulvi Uraz...

«Gecelerin Ötesi» adlı kordelâda seyrettiğim Kadir Savun ile «Denize İnen Sokak» da seyrettiğim Ulvi Uraz bugün için Türk Sineması'nın en kudretli oyuncularından... Festivalde onların derece almaları beni çok sevindirecek...

Kemal KÜREKSİZ
Baltalıman, ŞEHİR

CİLALİ İBO

«Sinek kaydeşim!...»

DURU LAR

Bazan düşünüyorum da, bu bizim prodüktörlere çok kızmak geliyor içimden... Diyorum, yahu bu adamlar ya hiçbir şey bilmiyorlar, ya da o kadar çok şey biliyorlar, biz birşey bilmiyoruz...

Arada bir prodüksiyon listelerinin güçlüğünden, oyuncu yokluğundan, konu sıkıntısından bahsederler...

Yahu alın Yılmaz Duru - Nilüfer Aydan çiftini... Hiçbir şey aklınıza getirmiyor mu?

Bu ideal çift için seksen tane konu yazılır, seksen tane film yapılır... Ben senarist olsam, bu çift için yüzlerce senaryo yazabilirim. Rejisör olsam, Amerikanın en kiral filmlerine taş çıkaracak müzikaller yaparım... Siz ikisini bir araya getiremiyorsunuz ha?... Ayıp yahu!...

Ahmet YILMAZ
Lâleli, ŞEHİR

HÜSEYİN PEYDA'YI HARCAMAYIN!..

Bugün elimde bulundurduğum, SİNEMA'nın 25. sayısı... Dile kolay!.. Bu sayıya kadar gelmek, oldukça zor bir iş... Hele bugüne değin, her sayısıyla okurunu doyan bir dergi kimliğinde olmak... Ne mutlu sizlere...

HÜSEYİN PEYDA
Hayranları çok...

Ama bir suçunuz var... Hayranı olduğum, uzun bir süreden beri Türk Sineması'nda kendisine yer edinmiş bir adamı bu 25 sayınız içinde, her sayı unuttunuz... Bu nasıl oldu? Aklım ermiyor bir türlü... Aktör Hüseyin Peyda'yı nasıl unutabilirsiniz?

Hatırım için onun bir fotoğrafını yayınlayiverin. Onun bir fotoğrafını SİNEMA dergisi sayfalarında görmek, beni sonsuz bir mutluluğa ulaştıracaktır...

Saim GEYİKGİL
DİYARBAKIR

MEKTUPLAŞMAK İSTİYORUM

Ben SİNEMA mecmuasının Irak okurlarındanım. Türkiye'den kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak arzusunda'yım. Bana mektup yazacak Türk kardeşlerime teşekkür ederim.

Rıfat Asker TAZALY
Kanber Asker
Kerkük İç Telefon Müfettişi Kâtilbesi vasıtasıyla
Kerkük, IRAK

BURASI DA BİZİM HOLLYWOOD!..

..... Sakallı, sakalsız. Bıyıklı bıyıksız. İhtiyar genç. Çoluk çocuk. Velhasıl her cinsten, her ebattan insan. Tek - tük de, aralarında giyinmiş olanlara rastlanıyor. Belki bunların arasında benim tanımadığım, rejisör, büyük aktör, patron gibi şahıslar da vardır. Bu karma karışık, âdeta bir bayram yerini andıran sokakta, biraz da aktör olan satıcılar göze çarpmıyor değil!.. Lahmacuncu, köfteci, börekçi, çörekçi... Cırtlak sesleri ile sokakta bağırışıp çağırıyorlar. Öteki aktör namzetleri de boğuşuyor, şakalaşıyorlar. Kimi saz çalıp türkü söylüyor, arkasından beni de artist yapın diye nâra atıyor. Kimi kaldırımın üstüne çıkıp kovboy numaraları yapıyor. Kimbilir, belki de bir rejisörün gözüne çarparız da, bizi artist yapar düşüncesindeler herhalde... Evet, işte burası da bizim Hollywood...

Yâni, Yeşil Çam Sokağı!..

Fehmi ERUÇAR
Batı Cad. Şener Apt.
12/3 Feriköy, ŞEHİR

YILMAZ — NILÜFER
İdeal çift

İLK DEFA ★ Rejisör Memduh Ün'ün hanımı ile prodüktör Nusret İkbâl'in hanımı ilk defa bir galada görünüyorlardı.

FESTİVÄLDEN NOTLAR

★ Galanın en ilgi çeken kadınlarından ve «Yılın en başarılı yardımcı aktris» armağanını kazanan Muallâ Kaynak'ın saç tuvaleti oldukça yadırgandı... Tamamen erkek stilinde kesilen saçları doğrusu ya bızce de pek yakışmadı... Ama kimbilir belki bu saçıyla beğenen vardır onu... Seyirciler de bizim fikrimizde olsalar gerek, bütün sevgi alkışlarına rağmen, saçının modelini beğenmediklerini de fısıldayanlar oldu.

★ Evrim Fer, sahnede bir Avrupa yıldızından farksızdı... Giyimi, saç modeli ve bilhassa ağırlığı ile festivalin ilgi gören yıldızlarından biri oldu...

★ Kadın oyuncuların takdiminden sonra spiker Eşref Kolçak, Efgan Efekan, Ulvi Uraz ve Yılmaz Duru'yu sahneye davet etti... Ve en çok neyi sevdiklerini sordu. Eşref Kolçak (Karısı ve çocuğunu), Yılmaz Duru (Çocuğunu), Ulvi Uraz (Karısını), Efgan Efekan ise (Annesini) çok sevdiklerini söylediler...

★ Efgan'ın sahnede annesini çok sevdiğini söylemesine rağmen, Muhterem

Nur'u giderken dikkatle takip edişi ve gözlerini ondan ayırmayı bu sözünü bir derece yalanlıyordu... Yakın ahbablarıyla gelen ve Zeynep Değirmencioğlunu öpüp bir buket çiçek verdikten sonra giden Muhterem Nur, bütün zerafetine rağmen biraz solgun ve üzgündü... Bu üzüntüsünü Efgan ile dargın oluşuna yoranlar, içlerinden barışmalarını temenni ettiler... Bunu biz de temenni ediyoruz tabii...

★ Böyle toplantı ve galalara ilk defa hanımıyla gelenlerin arasında rejisör Memduh Ün ve prodüktör Nusret İkbâl vardı... Allah me'sut etsin, her ikisinin de hanımı birer yıldız kadar ilgi görüp alâka topladılar... Bilhassa «Yılın En Başarılı Rejisörü» seçilen Memduh Ün'ü hanımıyla beraber gören fotoğrafçılar bu fırsatı pek kaçırmak istemediler...

★ Geçen hafta içinde Ankara'nın tanınmış iş adamlarından bir zatla evlenen ve yakında tamamen Ankara'ya gidecek olan Evrim Fer'in annesi de gecenin şık kadınları arasındaydı...

★ Peri Han ile Türkân Şoray festivale geç kalan son derece şık ve zarif giyimi iki yıldızdı... Her ikisi de yinmişlerdi... Bilhassa Peri çıkarılmasına rağmen son devanımı Lâle Oraloğlu'na kâhan, en iyi kadın yıldız unrece neşeliydi...

★ Ayrıca neşeli olmayanlar da vardı tabii... Meselâ, Ulvi Uraz'ın zebil giyi dağıtılan mükâfatlardan

birini almasını biz de bekle miştik doğrusu... Bu olmayınca Ulvi Uraz asık bir suratla sinemayı hemen terketti...

★ «Yılın En Başarılı Senaristi» armağanını kazanan Metin Erksan, sahneye çıktığı zaman arkadaşlarının ellerini sıkmasına rağmen, Memduh Ün'ün elini sıkmayı, gecenin manidar jestleri arasındaydı... Armağanı alırken, bizimle aşık atmaya kalkan bir mecmuanın bir yazarının (Metin, en başarılı rejisör armağanı da senin olmalıydı) diye bağırması, her halde kendisinin de hoşuna gitmemişti... Mamafih, bu kötü jesti hoş karşıladık... Bu temiz davetli içinde, böyle kaba harekette bulunan bir insanı hoş karşılamak lâzım değil mi?...

★ Yakında baba olacak olan Eşref Kolçak, gecenin en neşeli insanları arasındaydı... Senelerdir haklı olan mükâfatı nihayet kazanmıştı... Arada hayranları etrafını çevirdiler... Bol bol sohbet etti ve imza dağıttı...

EFGAN EFEKAN VE KAYNAK ★ Değerli jön, davetlilere hitap ederken, Muallâ Kaynak da onu seyrediyordu.

★ Festivalin tek Türk musikisi takipçisi Feriha Tunceli idi... Türk musikisinin bu tatlı sesli sanatçısı, tanınmış keman sanatçılarımızdan Necati Tokyay ile beraber geldi...

★ Yılın en başarılı filmi seçilen «Kırık Çanaklar»ın küçük yıldızı Rüya Gümüşata ile Zeynep Değirmencioğlu gayet iyi arkadaş oldular... Yeni Melek Sinemasının hollünde bir aşağı, bir yukarı koşup durdular...

★ Zeynep Değirmencioğlu ve babası Hamdi Bey festivalden memnun ayrılanlar arasındaydılar... Zeynep, İstanbul Belediyesinin özel mükâfatını, Hamdi Değirmencioğlu ise «Ayşecik Şeytan Çekici» senaryosuyla Yeşilay'ın Özel mükâfatını kazandılar...

★ Armağanlar kapalı kutular içinde sahiplerine dağıtılırken, davetliler oldukça meraklanmışlardı. Ve bu meraklarını gidermek imkânını da maalesef bulamadılar. Zira ufak kutular ve özel armağanların bulunduğu pasta kutuları sahnede açılmadı. Daha sonra öğrendiğimize göre, ufak kutularda altın madalyalar, büyük kutularda da gümüş ve altınla süslenmiş plâkalar varmış...

★ Yılın en başarılı yıldızı seçilen Lâle Oraloğlu, festivalde bulunmayan tek sanatçıydı hemen hemen... Tiyatrosuyla beraber Ankara'da olduğu için mükâfatını onun adına Muallâ Kaynak aldı... Kendisine verecek tabii... Lâle Oraloğlu'nu çok sevenler armağanların dağıtımından sonra, armağan almasına sebep olan «Kırık Çanaklar» filmi büyük bir ilgi ile seyrettiler ve hakkını teslim ettiler...

Konca

Gibi Taze

Pürüzsüz bir cilde sahip olmak için Vitaminli **NESLON** güzellik kremi kullanınız Sizi tereddütsüz neficeye ulaştıracaktır
Dr. Winter formülü

NESLON

YENİ ABONE OLACAK OKUYUCULARIMIZA

SİNEMA dergisi, yeni abone olacak okurlarımıza bir kolaylık olmak üzere, dergiye bir yıllık abone olacak okurlara,

BİRİNCİ CİLDİ HEDİYE EDECEKTİR...

26. sayıdan itibaren bir senelik abone bedeli 60. TL. sını derğimiz adresine gön-

derenlere, birinci sayıdan yirmi beşinci sayıya kadar olan birinci sayımız bedava olarak verilecektir..

CİLT KAPAKLARI

Birinci cildimiz tamamlanmıştır. Dergilerini ciltletmek isteyen okurlarımız için özel olarak cilt kapakları hazırlatılmaktadır. Yakın bir zamanda bu kapaklar tamamlanacaktır. Kapak isteyen okurlarımızın bize şimdiden siparişlerini vermelerini rica ederiz.

Yasak Aşk Üzerine...

çoğundan kendini sıyrıabilmiş durumda. Bir bitim hariç, diğer yanların üstesinden gelebilmiş, sayılır. Giriştiği yoldan yüzünün aklı ile çıktığını söyleyebiliriz. Fakat bu tamamen kusursuz bir film anlamına da gelmesin.

İlkin iki kız kardeşin büyüğü olamıyla evlenmeye kalkmışken, küçüğünü görüp bu defa onunla evlenen bilinçsiz bir kocanın hikâyesi anlatılıyor. Orta yaşın üstünde sert, kaba bir koru sahibi ile, çocuk denecek yaşta genç, güzel bir kadının arasındaki evlilik bağları nasıl bir sonuca varabilir? İkisi de düşünmüyorlar, geleceği göremiyorlar. Genç kadın düşünececek bir çağda, ama ya öteki... O da göremiyor. Çünkü bütün bu gerekli düşünceleri, karısını sadece bir dişi olarak kabullenmesinden yitiriyor. Sevilmeye, anlaşılmaya susamış genç kadın elbette bir gün evlilik kurallarını çiğnemek zorunda kalacaktır.

Ayrıca Halit Refiğ, küçük çocukların hayvanlara olan tutkusunu psikolojik ve doğal yönlerden ele alması,

bu alandaki ciddiyetini gösteriyor. Ne yazık ki bu süregelen çarpıcı bölümler, kötü kadının ortaya çıkmasına kadar sürüyor. Ondan sonrası melodrama giden bir çözüme içinde. Ama en kötü taraf bitim. Suphi Kaner'in soruşturma sırasında birden dilinin açılması «Yerli sinema»nın kaderinden kurtulamıyor. Şimdi soralım, bitimdeki suç kimin? Halit Refiğ bu konuda diyor ki:

— «Yasak Aşk» gerçekçi bir film değil. Fakat sonunu bir takım kalıplara uyarak bağlamak zorunluluğu hissedilmeseydi, daha başka türlü bağlansaydı, sembolik ve romantik kalıplar içinde bile «Yasak Aşk» biraz daha iyi verilebilirdi.

Demek ki «Zorunluluk» filmi böyle olumsuz bir bitime itelemiş. O halde bir tek prodüktör kalıyor soracağımız. Ama ben Memduh Ün'ü Türk sinemasının belirli bir seviyeye erişmesini yürekten isteyen bir prodüktör olarak tanıyorum. Ne olursa olsun böyle bir bitime baş vurulmasını bir türlü kabullenemiyorum.

Agâh ÖZGÜÇ

Attilâ Tokath'nın «Denize İnen Sokak» filminden sonra hâlâ «Türk sinemasında yeniler yoktur» diyenler, bilmem Halit Refiğ'i de inkâr edecekler midir? Halit Refiğ, Attilâ Tokath gibi Türk sinemasını bir yeni kuşağa götürecektir. Evet zorlamaktadır. Evet kapıların açılmasına karşıdır. Nedenleri uzaklarda aramaya ne hâcet, işte ortada duruyor, gözümüzün önünde. Yatırım sahibinin ticari kuşkuları, korkuları

tek sebep.

«Türk sinemasında yeniler yoktur» ve «Yerinde sayılan sinemamız» diyenler, Türk sinemasını böyle burunlamayız. Dünya sinemacılığına göre yerinde sayabilir, ama kendi imkânlarımız içinde aslâ. Türk sinemasında yeniler vardır... İşte Attilâ Tokath, işte Halit Refiğ, zorladıkları kapıların ardındalar.

Çoğu kere ilk rejisörlük denemelerinde bir çok kusurlar bulunabilir. Fakat Halit Refiğ, beklenilmesi muhtemel olan kusurların

ÖZGÜ REKLAM

Ca-Ka

Yüzünüzdeki kırışıklık ve lekeler için
Avrupadan getirttiğimiz
yeni bir formülle

CA-KA KREM PUF PUDRASI
PİYASAYA ARZEDİLMİŞTİR.

NOT : Lüks ambalajlı perkende

fiatı 15 TL dir

Yeni piyasaya çıkardığımız

(Baştarafı 5. sayfada)
yet, gong vurdu ve herkesle beraber içeri girdiler. Orta blokta, üçüncü sırada, sol kenarda bulunan koltuklarına yerleştiler. Az sonra film başladı. Dakikalar ilerliyor ve ışık çifti ise dakikalarla beraber filmin seyrine kendilerini kaptırıyorlardı.

Filmin başladığı yarım saat kadar olmuştu. İki arkadaş sol blokta, kenarda ve onlardan iki sıra önde oturmaktaydılar. Flâş ve makinesi ayarladılar. Foto muhabiri yavaşça yerinden kalktı. Döndü Makinenin objektifini ışık çiftine çevirdi ve düğmeye bastı. Sessizlik ve karanlık içerisinde bir «çat» sesiyle beraber kuvvetli bir ışık pamp söndü... Genç çift bir an şaşkınlık içinde kaldılar. Fakat çabuk toparlandılar. Olan olmuştu nasıl olsa... Ayhan ışık tevekkülle başını iki yana salladı ve tekrar filmi seyre koyuldu.

İki arkadaş, gayet memnun, «SİNEMA» dergisinin yolunu tuttular. Neticeyi merak ediyorlardı. İlk hedef laboratuvar!...

Böylece gazetecilerden köşe - bucak kaçan Gülşen - Avhan ışık çifti, ikinci defa «SİNEMA» objektifine hedef olmaktan kurtulmuşlardı.

GÜL'ÜN DOĞUM GÜNÜ

Geçen pazartesi gecesini, Yeni Melek Sinemasında Türk Film Festivalinin yapıldığı sıralarda beyaz perdemizin ve

sahnemizin yıldızlarından çoğu Moda'da Gül Gül'ün doğum günü partisinde eğleniyorlardı. Şehir Tiyatrosunun sarışın güzel yıldızı sabah yaptığı (Bir Kavuk Devrildi) piyesinin provasının yorgunluğunu çıkarmadan Moda'da teyzesinin evinde, arkadaşlarını karşılıyordu. Davet'e ilk gelenler Gönül Ülkü, Rauf Ulubat, Doğan Sevsevil ve Gönül'ün sarışın güzel kardeşi Meral'di. Beyaz perdenin ve sahnenin en sempatik yıldızı Suna Pekuysal'ın gelişi, partiyi bir anda şenlendirdi. Beyaz kıyafeti içinde Pekuysal, bir bahar kadar sevimli ve taze idi. Parti müdetince, Şehir Tiyatrosunun genç aktörlerinden «Tyrone Power» namıyla maruf Doğan Sevsevil'in yanında bulunması, Suna'nın kalbinde yeni bir aşkın doğmağa başladığını gösteriyordu. Çok sık elbiseleri içinde Şadımın Aysın, o gece çok üzüntülüydü. Bir akşam gazetesi ve haftalık bir Dergi'de çıkan hakkındaki dedikodulara çok kızdığı, her halinden belli idi.

Dergimizin yazı ailesinden

Melih Vassaf ve Merâl Savın'ın beraberinde getirdikleri Ankara Devlet Tiyatrosunun iki güzel aktristi Jale Ayata ve Nursen Özkul, Gül'ün şeref misafiri idiler âdetâ. Her iki yıldız, beyaz perdeden tanıdıkları Gül'ü yakından görünce o kadar sevdiler ki... «Hayatımızda bu kadar tatlı, bu kadar hoş aktris görmedik» diye hayranlıklarını tekrar tekrar izhar etmekten kendilerini alamadılar. Hatta bir ara Jale, ayrıldığı eşi Ümran Uzman'ı kastederek «Ümran sizin bir doğum günü partinize gelmiş, Ankara'ya dönüşünde sizi bana met-hetmişti. O zaman kıskanmıştım. Ama şimdi Ümran'a hak veriyorum. Çok tatlı, çok güzelsiniz» demekten kendini alamadı. Ankaralıların çok beğendikleri artistlerimizden biri de Suna Pekuysal'dı.

Parti ilerledikçe, masadaki içkiler, davetlilerin midelerine aktarıldıkça samimiyet de daha çoğalmağa başladı. Eşi Çolpan İlhan'ı İzmir'e turneye uğurlayan Sadri Ahsık çok üzgün ve neşesizdi. Hiç dansetmedi, Ankara ve İstan-

bul tiyatrolarının ortasında sadece sanattan, edebiyattan bahsetti. Saat 9'a yaklaştığı sırada, bir ara gözleri daldı Sadri'nin!.. Çünkü aynı saatte eşi Çolpan İlhan, İzmir'de ilk defa sahneye çıkıyordu. Perihan Tedü, sarışın güzelliği ile göz kamaştırdı. Çok neşeli olan aktris, nedense pek dansetmedi. Özdemir Han, partinin en neşeli uzvu idi. Hele içtikçe neşelendi, çifttelliler oynadı. Ertuğrul Bıldıbol bol bol içti, konuştu. Genç aktörlerden Tolga Aşkiner, Necdet Yakın, Nezihe Becerikli'yi almağa gittiler ama elleri boş döndüler. Gönül Ülkü, partiyi erken terkedenlerdendi. Şadımın Aysın da Şirin Devrim'lerde pokere yetişmek için erken ayrıldı. (Irma) da rolü olan Merâl Savın, partinin en neşeli anında ayrıldığı için üzgündü. Saat 11'de partiden ayrılanlar Moda'da ufak bir tur yapmayı ihmal etmedilerse de Nursen'in topuğu kırıldığı için bu yarım kaldı. İsmet Ay ve Deniz Uyguner partideki neşeyi Moda'da da devam ettirmekten geri kalmadılar.

BİR MUHAKEME

Gül'ün partisine gelemiyen Gülistan Güzey'in nerede olduğunu soranlara, arkadaşları, eski eşi Kâmil Cemal'in açtığı davadan bahsediyorlardı. Gülistan evinden ayrılırken eşyalarını da toplayıp götürdüğü için Cemal bu davayı açmıştı.

*Sevdiğiniz Yıldızlara
Misafir Olabilirsiniz*

Türk Sineması'nın gözde yıldızları, her hafta beş okurumuzu evlerinde akşam çayına davet etmekle şeref duyacaklarını söylemişlerdir.

Bu davetlerde, beş okurumuz sevdiğimiz yıldızlarla fo-

toğraf çektirecek, arzu ettikleri soruları soracak ve birkaç saat sohbet edecektir.

Siz sevgili okurlarına hizmet etmek amacıyla olan dergimiz, böylece yepyeni bir

röportaj serisine hazırlanmaktadır.

31 Mayıs 1961 çarşamba günü öğleden sonra ORHAN GÜNŞİRAY'ın evine gidilecektir. Sırasıyla 7 Haziran günü EVRİM FER, 14 Haziran günü REHA YURDAKUL ve 21 Haziran günü de LEYLÂ SAYAR'ın ziyaretine gidilecektir.

Bu yıldızların evlerine gitmek isteyen okurlarımızın, ziyaret tarihinden üç gün önce elimize geçecek şekilde mektuplarını göndermeleri gerekmektedir.

Tereddütsüz
bir
tecrübe

sinematek.tv

sinema

